

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

ročník L ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 18. 6. 2020 ♦ cena 19 Kč

6

RACKOVÉ NA CIDLINĚ

foto Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

26. května jsme vyvěsili na radnici černý prapor. Ne, nikdo našťstí z našich pracovníků nezemřel, ale připojili jsme se k výzvě Svazu měst a obcí ČR, Sdružení místních samospráv ČR a Spolku pro obnovu venkova, která je nazvána „Černý den pro obce a kraje“. Jednalo se o tichý protest všech samospráv v republice proti plánu vlády kompenzovat na úkor peněz českých obcí propad ve státní kase, způsobený účelovou podporou OSVČ a vlastníků firem. Populistické kroky vlády by tedy měly ze svých rozpočtů vlastně zaplatit obce a města tvrdým dopadem na RUD (Rozpočtové určení daní). Obce již nyní očekávají propad z výběru daní okolo 15 procent a ještě by měly farizejským nařízením vlády přijít o dalších 12 miliard korun. Co to znamená pro naše město? Počítejme, že celkový roční „obrat firmy zvané Město Chlumec nad Cidlinou“ by měl letos dosáhnout asi 120 milionů korun. Podle naší vychytralé vlády je zde nyní reálná hrozba, že přijdeme o cca 20 % financí. To je tedy asi o 24 milionů korun. Protože režii nemůžeme nijak významně omezit (starost o zeleň, odpady, správu vozovek a chodníků, veřejné osvětlení, údržbu budov a dalších zařízení, bezpečnost, sport a kulturu, mzdy zaměstnanců atd.), odnesly by to evidentně investice a tedy rozvoj města.

Falešně líbivá politika vládnoucí struktury pro občany pak doznává povážlivých trhlin. Moudří ekonomové vždycky tvrdili, že ekonomická krize se dá úspěšně zvládnout mohutnou výstavbou a podporovaným investováním. Jak ale mohou české obce jít ve svých regionech takovýmto osvědčeným příkladem, když nám tato vláda chce peníze na budovatelskou iniciativu upřít? Zadlužovat se u komerčních bankovních? Ani náhodou. Ať si vláda poradí ze svého průšvihů sama, když předtím nakupovala předražené materiály z Číny, nařídila zavřít podniky a nechávala zaměstnance za super luxusní příspěvek na ošetřování člena rodiny několik měsíců doma. Jak to, že nyní nemá v rozpočtu žádnou rezervu a sahá na peníze obcím, tedy potažmo zase českým občanům?

Nyní chybí firmám i zahraniční dělníci, jak ve stavebnictví, tak v zemědě-

lství. Následek se dostaví s několikaměsíčním zpožděním ve formě citelného zdražování v podstatě všeho – potravin, služeb atd. Jak je možné, že v žebříčku porovnání výše inflace je Česká republika hanebně poslední s 3,3 %, když průměr vývoje inflace je v evropských zemích 0,7 %? Jak je možné, že se propadá v letošním kurzu česká koruna vůči euru na současných 27,70 koruny za jedno euro? Osobně to nechápu, ale jedno vím zcela určitě: ano, lépe již bylo. Prosím tedy všechny, kteří čtou tyto řádky, aby se vážně zamysleli nad rodinnými výdaji do budoucna a nespolehali se na to, že to vláda nějak vyřeší. Nevyřeší. Někde jsem četl, že by rodina měla mít finanční polštář minimálně na tři měsíce dopředu, i když máme zabezpečené zaměstnání. Tívalého zaměstnání si vážme, nebude to samozřejmostí.

Přes tyto horní neradostné odstavce je velmi dobře, že i v Chlumci nad Cidlinou se horlivě buduje. Ulice Kozelkova bude v srpnu jako nová s přispěním Královéhradeckého kraje a pod zemí bude zbrusu nový vodovodní řád. Ten je velmi důležitý pro budoucí zásobování životadámou pitnou vodou a umožní mimo jiné i rozvoj bydlení na opačném konci města v ulici Palackého, směrem na Olešnici a mezi vodojemem a Františkem. Opravíme letos i další ulice a chodníky. Například již v červnu bude zahájena rekonstrukce ulice Říhova, která jako jedna z posledních ještě nedoznala kvalitního živичného povrchu. Rozlučkovou síň otevřeme koncem září. Předpolí hřbitova však letos pravděpodobně kvůli průtahům se stavebním povolením nestihneme, nová plocha včetně kapacitnějšího parkoviště bude dokončena na jaře 2021. Město začalo s aktivními finančními injekcemi do rekonstrukce staré sokolovny, i když není naší majetkem. Zastupitelstvo rozhodlo o dotaci do sokolovny na nový nátěr střechy částkou 400.000 korun a tato akce jej již provedena. Nyní se připravuje výběrové řízení výměnu oken v nadzemním podlaží a dotaci od Královéhradeckého kraje ve výši 250.000 korun pravděpodobně posílí dotace od města ve výši 450.000 korun. Toto budeme schvalovat na červnovém zastupitelstvu. Město snad zaplatí

i nutnou projektovou dokumentaci na další opravy otopného systému a elektrických rozvodů, které jsou v havarijním stavu. Prostě je vůle v zastupitelstvu „starou dámu“ sokolovnu nenechat spadnout, a to je dobře.

Zastupitelstvo většinově neschválilo záměr rady města zjednosměrnění ulic Sokolská a Pod Loretou, stejně jako je tomu u základní školy. Radu k tomuto návrhu vedl fakt, že velmi frekventovaná stará budova sokolovny, Slavičkova hala a Mateřská škola Beruška nemají vlastně ani jedno vyhrazené parkovací místo, což je dopravně neudržitelné. Dnes by takové budovy bez parkoviště ani nikdo nepovolil. Do toho jsme zjistili, že ze 110 ti dětí ve školce je jich 70 téměř denně dopravováno auty (2x denně). Zkušený dopravní projektant logicky navrhl zjednosměrnění a toto bylo kladně hodnoceno i příslušným správním orgánem. V ulici Pod Loretou průběžně parkuje dalších cca 25 automobilů stylem cik – cak a jejich řidiči tak porušují platný zákon 361/2000 Sb. Zákon o silničním provozu. Většina řidičů se potom snaží projet zpět ulicí Sokolskou, a pokud odbočí vlevo do města, musí se prořezat úzkým pruhem podél parkujících aut a následně na pětipé dopravní křižovatce dát přednost všem řidičům z jiných směrů. Čili murras jako vyšitý. Za zastupitelstvo však zřejmě víc než tato holá fakta zapůsobilo emotivní vystoupení dvou obyvatel z ulice Pod Loretou, že by museli do města najet o několik desítek metrů více a tvrzení, že jim tam zhoustne doprava, byť jednosměrná. Já, jako předseda bezpečnostní komise, jsem tedy rezignoval na to, že bude vůbec někdy vůle zlepšit stále se zhoršující dopravní situaci v našem městě.

S napětím očekávám zprávu o vyřízení naší žádosti o podporu z Královéhradeckého zastupitelstva na zakoupení nového vyprošťovacího zařízení pro chlumecké členy JSDH, kteří musí mimo další akční rádius zasahovat i na 27 kilometrech dálnice D 11 v součtu v obou směrech. Je to proto, že na dálnici jsou předepsané dojezdové limity a žádný z profesionálních sborů z Hradce Králové, TPCA nebo z Nového Bydžova jich nedosáhne. Praxe je tedy často taková, že „naši již zametají“, když profici přijedou. Nové akumulární vy-

prošřovací zařízení LUCAS však stojí 600.000 korun. Požádali jsme tedy směle o dotaci 400.000 korun a budeme doufat, že ji obdržíme přes všechny současné úsporné problémy. Vždyť po dálnici denně projede cca 30.000 automobilů s v průměru dvoučlennou posádkou. Rok má 365 dnů. Tímto výpočtem jsem se dostal k tomu, že za rok se po D 11 přepraví asi 22 milionů lidí, což je úctyhodné číslo. A nad nimi bdí i naši obětaví andělé strážní, budiž jim vzdána čest. Vždyť bdí i nad námi zde bydlícími a nad dalšími komunikacemi I, II. i III. třídy na Chlumecku. To jenom, abychom si jejich obětavé služby opravdu vážili.

Závěrem vás chci srdečně pozvat na naše koupaliště, které jsme vyčistili a jež otevíráme v „plné palbě“ 13. června. Zahajujeme tak desátou sezonu po jeho

generální rekonstrukci. Snad vláda ještě rozvolní situaci ohledně shromažďování lidí a budeme moci úplně odhodit uslintané roušky v teplém až horkém počasí, aby nás z toho nekleplo. Hudební léto jako již tradiční doprovodný program má velmi kvalitní výběr a filmový festival pod širým nebem u hokejbalového hřiště v režii pana Ing. Michala Kloze také. Díky skvělé technice a spolupráci s členy našeho SDH bude závidět i prezident festivalu v Karlových Varech pan Bartoška. Kromě filmů by zde mohly být promítnuty i záznamy koncertů slavných rockových kapel. Díky zde rozprostřené na posekaném zeleném pažitu, připravíme piknikovou večeři pro rodinu či známé, skočíme do stánku pro pivo a takto na splaskávající bublinu okolo koronaviru uděláme hromadně dlouhý nos.

Nechť se tak stane při pěkném počasí, které nám ohlíká sám svatý Petr, když ho o to modlitbičkou slušně požádáme.

Úplným závěrem zmíním radostnou bilanci o tom, že se nám do rodin trvale bydlících v Chlumu nad Cidlinou narodilo v časovém období listopad 2019 až duben 2020 celkem 22 miminek, z toho 13 chlapečků a 9 slečen. Přivítáme je samozřejmě na radnici a zase zasadíme stejný počet stromů. Ať jsou stále zdraví a přináší potěšení ve šťastných rodinách. *Pozn.: V Brně se místním hantecem novorozeňatům říká šklebáci. Podle mě to zní celkem vtipně, ale naše chlumecká mimina jsou samozřejmě ta nejkrásnější na světě, bez zoubků nebo s několika.*

Miroslav Uchytíl
purkmistr

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané,
život se nám po pandemii vrací postupně do normálu. Vláda rozvolňuje opatření proti šíření koronaviru a my se opět potkáváme v ulicích tváří v tvář bez roušek. Děkuji vám za vlny solidarity, nabídky i činy dobrovolníků a dodržovaná opatření. Vše má nějaký smysl a jsem přesvědčen, že jsme společně situaci zvládli. Nepříjemné jsou ovšem ekonomické dopady, se kterými se ještě budeme muset vyrovnat.

Investiční akce probíhají ve městě soustavně a firma Matex pracuje na novém chodníku k Bidfoodu a opravě po-

vrchu propojky komunikací Zimova – Říhova. Po společném jednání se zastupci TJ Sokol Chlumec nad Cidlinou zůstává majetek ve vlastnictví Sokola, zároveň zastupitelstvo vyjádřilo vůli spolupodílet se na postupných opravách budovy sokolovny v příštích letech. Intenzivní jednání o přípravě pozemků k bydlení na Skalce pokračuje. Přislíbením developera je, že i přes prodlevu způsobenou krizí se bagry zakousnou do země již na podzim tohoto roku. Dobrovolní hasiči se těší z nového systému topení v hasičské zbrojnici ve výši cca 400 tisíc Kč. Zastupitelstvo města

zadalo výběrové řízení na projektovou dokumentaci pro splaškovou kanalizaci v Lučicích a Pamětníku. Nezbytností je včasná příprava akcí, vydání stavebních povolení má prodloužit.

Vělice si ceníme reprezentantů našeho města a výsledků, kterých dosáhli pod erbem Chlumce nad Cidlinou. Oceňujeme i trenéry, učitele a vedoucí stojící v pozadí. Ač poděkování za reprezentaci neproběhlo letos hromadnou akcí, nezapomínáme na krásné chvíle vítězství a úspěchy alespoň na dálku. Jen tak dál!

Mgr. Vladan Kárník,
místostarosta města

Poděkování dobrovolníkům šijícím roušky

Jako poděkování dobrovolníkům, kteří šili zdarma roušky pro obyvatele našeho města, schválila rada města permanentku na koupaliště pro letošní rok.

Permanentky jsou vydávány dle seznamu na odboru správy majetku a investic (u paní Hudcové).

Mgr. Vladan Kárník,
místostarosta města

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

VÝPIS Z USNESENÍ 40. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 4. 5. 2020

Rada města:

■ **Schvaluje** provedení přezkoumání hospodaření města za rok 2020 externí auditorskou firmou a **schvaluje** uzavření dodatku smlouvy č. 3 s firmou C.P.A. Audit, spol. s r.o. Liberec.

■ **Bere na vědomí** kalkulaci koncertu Sdružení hlubokých žesť České filharmonie (zahajovací koncert 73. ročníku Klicperova Chlumce).

■ **Schvaluje** poskytnutí daru ve výši 20.000,- Kč Městské nemocnici Městec Králové a.s. (příspěvek na nákup spirometru).

■ **Schvaluje** poskytnutí daru ze Zdravotního fondu města Chlumec nad Cidlinou pro děti a mládež ve výši 15.000,- Kč ***** (příspěvek na rehabilitace a léčebné pomůcky pro *****).

■ **Schvaluje** jako dodavatele akce „Oprava mostků – Pamětník“ Michala Berešáka, Chlumec nad Cidlinou I, Čelakovského 30, IČO: 60140551 dle předložené cenové nabídky.

■ **Rozhodla** snížit výši dotací na činnost (na základě předložených žádostí) neziskovým organizacím o 1/10 z přidělené částky.

■ **Schvaluje** dočasnou úpravu provozní doby v MŠ Beruška od 11. 5. 2020 takto: denně 7.00 hod. až 16.00 hod.

VÝPIS Z USNESENÍ 41. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA konaného dne 18. 5. 2020

Rada města:

■ **Revokuje**, v návaznosti na usnesení 15/40/20, usnesení 14/34/20 takto: **Schvaluje** následující poskytnutí daru sportovním a zájmovým organizacím: Myslivecký spolek Chlumec nad Cidlinou – celkem do 3.600,- Kč Modelářský klub SMČR Modelklub Chlumec nad Cidlinou p.s. – celkem do 4.500,- Kč

***** – celkem do 2.000,- Kč Rodinné centrum Cidlina, z.s. – celkem do 4.500,- Kč

Schvaluje následující poskytnutí finančních příspěvků sportovním a zájmovým organizacím:

Divadelní soubor KLICPERA Chlumec nad Cidlinou – celkem do 27.000,- Kč Český svaz chovatelů, Základní organizace Chlumec nad Cidlinou – celkem do 9.200,- Kč

Splašená lokomotiva Chlumec n/C – celkem do 25.000,- Kč Český kynologický svaz ZKO Chlumec nad Cidlinou – 127 – celkem do 9.000,- Kč

Četnická stanice Chlumec nad Cidlinou z.s. – celkem do 16.500,- Kč Pionýr, z.s. – Pionýrská skupina Táborník – celkem do 28.800,- Kč

Český rybářský svaz, z.s. – celkem do 27.000,- Kč SDH Lučice – celkem do 5.400,- Kč „Sport Chlumec z.s.“ – celkem do 22.500,- Kč

Mažoretková skupina Chlumec nad Cidlinou, z.s. – celkem do 32.400,- Kč Tyto částky jsou maximální, budou poníženy o dotace na konkrétní akce, které se díky Nařízení vlády (koronavirus) neuskuteční.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene na pozemcích parc. č. 1084 a 1085 v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou (vodovodní přípojka k pozemku parc. č. 521/16 v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou) mezi městem Chlumec nad Cidlinou a Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s., IČO: 48172898 s cenou 1.000,- + DPH.

■ **Nemá námítky** k přístavbě domu (balkon) č.p. 800 v Nádražní ulici na základě předložené žádosti.

■ **Schvaluje** vybudování kanalizační přípojky v lokalitě Krašov na pozemku parc. č. 548/20 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou dle předložené nabídky a **ukládá** odboru správy majetku a investic jednat ve věci následného převodu části kanalizace.

■ **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení 6/39/20, pronájem části pozemku parc. č. 275/7, zahrada o výměře 148 m² v k.ú. Chlumec nad Cidlinou Michalu Boháčkově, nar. 15. 3. 1993,

trvale bytem Poděbradova 538, Chlumec nad Cidlinou IV, 503 51 Chlumec nad Cidlinou, který je nájemce bytu v domě č.p. 151 v ulici 9. května, na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou za cenu 5,- Kč/m²/rok.

■ **Schvaluje**, v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. c) a § 6 odst. písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (stavební zákon), podání žádosti o pořízení Změny č. 4 Územního plánu Chlumec nad Cidlinou na Magistrát města Hradec Králové, odbor hlavního architekta (úřad územního plánování).

■ **Bere na vědomí** aktuální informace ve věci protipovodňových opatření a **neakceptuje** možnost zřízení věcného břemene umístění protipovodňového opatření na pozemku parc. č. 373/147 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** uzavření smlouvy o dílo na vypracování změny projektové dokumentace na akci „Parkování v ul. Smetanova“ s firmou VDI Projekt s.r.o., Třída Míru 109, 530 02 Pardubice, IČO: 28860080 dle předložené cenové nabídky.

■ **Schvaluje** uzavření objednávky na akci „Veřejné osvětlení v ulici Na Valech (varianta č. 1)“ s firmou Osvětlení a energetické systémy a.s. Přelouč, IČO: 25088092 dle předložené cenové nabídky.

■ **Bere na vědomí** výroční zprávu o činnosti zřízené příspěvkové organizace Dům dětí a mládeže, Chlumec nad Cidlinou, 9. května 198, Chlumec nad Cidlinou, 503 51 za školní rok 2018–2019.

■ **Bere na vědomí** výroční zprávu zřízené příspěvkové organizace Mateřská škola U Zámku, Chlumec nad Cidlinou, Poděbradova 636/IV za rok 2019.

■ **Schvaluje** bezplatné poskytnutí neprenosných permanentek na koupaliště dobrovolníkům, kteří šili roušky pro obyvatele města.

■ **Schvaluje** uzavření objednávky na opravu parkoviště u koupaliště s firmou Chládek a Tintěra, Pardubice a.s., Pardubice V, Zelené Předměstí, K Vá-

pence 2677, IČO: 25253361 za cenu 70.000,- Kč + DPH.

■ 39/41/20

Schvaluje úpravu ceníku služeb poskytovaných na městském koupališti a kempu v sezoně 2020 s účinností od 1. 6. 2020 takto: vstupné na koupaliště pro dospělé osoby po 16.00 hod. 50,- Kč.

VÝPIS Z USNESENÍ 14. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA konaného dne 13. 5. 2020

Zastupitelstvo města:

■ **Ruší** záměr zjednosměrnění ulice Sokolská a Pod Loreto.

■ **Schvaluje**, v návaznosti na usnesení 4/13/20 (lokalita Skalka II), uzavření Smlouvy o budoucí kupní smlouvě v předloženém znění (město Chlumec nad Cidlinou x STING investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s., IČO: 29017688).

■ **Schvaluje** bezúplatný převod pozemku st. 238, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 136 m² v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou Česká republika – Povodí Labe, státní podnik, IČO: 70890005. Stavba jezu (vodní dílo) na pozemcích st. 237 a st. 238 v k.ú. Lučice u Chlumce nad Cidlinou je ve vlastnictví České republiky – Povodí Labe, státní podnik.

■ **Neschvaluje** záměr prodeje pozemku st. 176/3 včetně stavby a části pozemku parc. č. 176/1 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou na základě předložené žádosti.

■ **Schvaluje** prodej pozemku st. 371, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 72 m² v k.ú. Chlumec nad Cidl. za cenu 1.000,- Kč/m² *****.

■ **Neschvaluje** koupi pozemků st. 351 včetně staveb a parc. č. 183/1 v k.ú. Chlumec nad Cidlinou za nabízenou cenu.

■ **Schvaluje** žádost Resonanční pila, a.s. o změnu územního plánu v areálu společnosti v ul. Boženy Němcové a **rozhodlo** o pořízení změny č. 4 Územního plánu Chlumec nad Cidlinou, týkající se této žádosti s tím, že náklady s pořízením spojené uhradí žadatel.

■ **Neschvaluje** předloženou žádost o změnu Územní studie

Chlumec nad Cidlinou – lokality Z19, Z20a a Z20b – jižně od Palackého ulice.

■ **Neschvaluje** převzetí majetku Tělocvičné jednoty Sokol Chlumec nad Cidlinou městem Chlumec nad Cidlinou.

Vyjadřuje vůli spolupodílet se na postupných opravách budovy sokolovny v příštích letech.

■ **Schvaluje** poskytnutí návratné finanční výpomoci DSO POCIDLINSKO ve výši 5.722.350,- Kč dle předložené smlouvy s úpravami uvedenými v zápisu.

■ **Schvaluje** výzvu se zadávací dokumentací na zpracování projektové dokumentace LUČICE – splašková kanalizace s výtlačkem na ČOV Chlumec nad Cidlinou, PAMĚTNÍK – splašková kanalizace a ČOV.

■ **Schvaluje** aktualizaci Místního akčního plánu regionu Společná CIDLINA – investiční priority za město Chlumec nad Cidlinou.

■ **Schvaluje** zveřejnění výzvy k podání cenové nabídky na akci „Stavební úpravy víceúčelové sportovní haly“.

■ **Schvaluje** střednědobý výhled rozpočtu města na rok 2021–2022 dle předloženého znění.

■ **Schvaluje** poskytnutí finančních příspěvků, jako maximálních částek, které mohou být poníženy o dotace na konkrétní akce, které se díky Nařízení vlády neuskuteční, takto:

SBTS Chlumec nad Cidlinou, p.s. – celkem do 45.200,- Kč,

Fotbalový klub Chlumec nad Cidlinou z.s. – celkem do 244.800,- Kč, Tělocvičná jednota Sokol Chlumec nad Cidlinou – celkem do 310.900,- Kč, SH ČMS – Sbor dobrovolných hasičů Chlumec nad Cidlinou –

celkem do 146.600,- Kč, DDM JK Chlumec nad Cidlinou z.s. – celkem do 111.100,- Kč,

Junák, český skaut středisko Černého havrana Chlumec nad Cidlinou, z.s. – celkem do 107.600,- Kč.

■ **Schvaluje** obecně závaznou vyhlášku číslo 1/2020 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství.

■ **Schvaluje** obecně závaznou vyhlášku číslo 2/2020 o nočním klidu.

■ **Schvaluje** poskytnutí mimořádného příspěvku DSO POCIDLINSKO ve výši 278.869,- Kč, jako podíl na vlastních nákladech za pořízení kompostérů.

■ **Schvaluje** provedení prací (druhé parkoviště v ul. Kozelkova před firmou Kovoplast a.s.) v celkové výši 151.915,50 Kč včetně DPH.

■ **Schvaluje** zařazení obce do územní působnosti místní akční skupiny Společná CIDLINA, z.s. na programové období 2021–2027.

Jana Jelínková

asistentka starosty

***** skrytá informace dle zákona číslo 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

Inzerce

Změna svozových dní komunálního odpadu (černá a plechová nádoba) od 29. 6. 2020 (v některých lokalitách se den svozu nemění)

Svozový den PONDĚLÍ	Svozový den ÚTERÝ	Svozový den ČTVRTEK
Kozelkova	Rooseveltova	Spravedlnost
Nádražní (mezi Kozelkovou a Zámeckou)	Hálkova	Selských Bouří
Švermova	Kollárova	Vincence Beneše
Sadová (od křižovatky s Krkonošs. až k ŠJ)	Žiželická (mezi Hálk. a Palackého)	Klaretova
Sadová (od Zimova k Nádražní)	Palackého (od Starobr. směr Oleš.)	Nádražní (mezi Zámeckou a Sel. Bouří)
Riegrova	Krátká	Tylova
Zimova	DPS	SNP
Říhova	Domov důchodců	Škroupova
Máchova	Na Vyhlídce	Chvojková
Havlíčkova	U Nemocnice	Vrchlického
Fugnerova	Klicperovo náměstí	Achátová
Sv. Čecha	Klicperova	Lauterbachova
Smetanova	Palackého (mezi Klicp. a Starobranská)	Lišická
Komenského (od Kozel. po B. Němcové)	Husova	Pražská
B. Němcové	Starobranská	Mládežnická
Gollova	Čelakovského	Jiráskova
Pod Loreto	U Starého hradu	Žižkova
Sokolská	Pernštýnská	Pod Hřbitovem
U Nádraží	9. května	Alejská
Družstevní	Sovova	Dvořákova
Zámecká (pouze 1 kontejner u nové BJ)	K Jezu	Petra Bezruč
Kozelkova za žel. přejezdem	Na Lukách	Na Vinici
Rybářství – sádka (ul. B. Něm. a podjezdem)		Žiželická (od Hálkova)
Zámecká (včetně zámku)		Na Františku
Sadová (od Zimova ke Krkonošská)		Lučice (příjezd od Kladrub)
Krkonošská		Pamětník
Poděbradova		Průmyslová zóna
Zámostecká		pila Kinský
Na Hatích		Kladruby
Jungmannova		TNM Nové Město
Říční		
Zapečská		
V Lipkách		
Nábřeží J. Fučíka		
Na Valech		

Vyhlášení reprezentantů města Chlumec nad Cidlinou za rok 2019

Tradiční dostaveníčko t.č. nejlepších chlumeckých představitelů sportovní, kulturní a zájmové činnosti ku příležitosti slavnostního ceremoniálu se letos bohužel nekonalo, ačkoliv jsme ho naplánovali na 2. dubna 2020 v 17.30 hodin. Ze známých důvodů v letošním roce vyhodnotíme nejlepší chlumecké reprezentanty, nominované jednotlivými kluby, spolky nebo školami touto cestou – mediální prezentací v Chlumeckých listech. Držíme všem palce a věříme, že i v roce 2020 budou oceněné jejich aktivity zase tak bavit, že předvedou další skvělé výkony a uvidíme se za rok na podiu Klicperova domu opět „naživo“.

Ocenění jsou vyhlášena v 5 kategoriích, ve dvou oblastech činnosti – sport a zájmová činnost/kultura. Na památku dostane mládež speciálně upravené tričko, vstupenky na městské koupaliště nebo kino a dospělí památeční trofej.

Výsledky

SPORT

V kategorii dětí do 11 let:

- ❖ **Lukáš KYCELT** – stolní tenista, 3. místo KPJ mladší žáci 19. 1. 2019 Hostinné, 3. místo KPJ nejmladší žactvo 20. 1. 2019 Hostinné, 3. místo KPJ čtyřhra nejmladší žactvo 20. 1. 2019 Hostinné, 1. místo BTM Nejmladší žactvo – 9. 3. 2019 Chrudim (BTM = bodovací turnaj mládeže v rámci kraje), trenéři – **Pavel Kycelt a Jaroslav Skřivan**.
- ❖ **Marie KOTRBÁČKOVÁ** – fotbalistka, Zimní halová liga – nejlepší hráčka turnaje; 29. 1. 2019 – nejlepší střelec turnaje v hale Slavie HK; turnaj PRECIOUSA CUP nejlepší hráčka turnaje; meziokresový přebor dívek – 2. místo; Mikulášský turnaj dívek v Moravanech – 1. místo, trenér – **Petr Pilař**. Maruška dává hodně branek a hraje také za ligový FC Hradec žákyně.

- ❖ **Ondřej VOLEJNÍK** – hasič, Český halový pohár v běhu na 60 m s překážkami za rok 2019 – 19. místo z 370 závodníků, trenéři – **Libor Šaroun a Vojta Horák**.

V kategorii žáků a žákyň do 15 let:

- ❖ **Jakub KYCELT** – stolní tenis, 9. místo ELO ST Žebříček, skokan roku po sezóně 2018/2019 v rámci všech registrovaných hráčů v ČR, 2. místo BTM starší žactvo – 10. 3. 2019 Chrudim, trenéři – **Pavel Kycelt, Jaroslav Skřivan**.
- ❖ **Michal RAKOUSKÝ** – hasič, 3. místo ze 406 závodníků, Mistrovství ČR hry Plamen 60 m s překážkami, trenéři – **Jiří Holan a Václav Rakouský**.
- ❖ **Tomáš RAKOUSKÝ** – hasič, Český halový pohár, Mistrovství ČR – 3. místo, trenéři – **Jiří Holan a Václav Rakouský**.

- ❖ **Lucie LAZAROVÁ** – judistka, 1. místo MČR 2019, trenéři – **Miloš Steklý, Magdaléna Svobodová**.

- ❖ **Elen KALVODOVÁ** – střelkyně, trenér – 2. místo ze vzduchové pušky na střeleckém víceboji MČR, 2. místo v branném víceboji mládeže mezinárodní mistrovství SBTS, 35. na MČR v Plzni s nástřelem 301,5 bodů, letos je na MČR opět nominována. Trenéři – **Lubomír Sura, Tereza Panchartková, Filip Novotný**.

- ❖ **Jiří FUXA** – boxer, 2. místo na MČR v boxu – Prostějov, kategorie KADET, trenér – **Petr Koubek**.

V kategorii dorostenec/ka do 18 let:

- ❖ **Michaela JAHODOVÁ** – judistka, trenér – 1. místo MČR 2019, trenéři – **Petr Černohorský, Ladislav Bělík, Miloš Steklý**.
- ❖ **Vojtěch KRÍŽ** – fotbalista, hráč dorostu, který se stal nejlepším střelcem krajského přeboru dorostu, hraje i za dospělý C mužstvo. Trenér – **Zdeněk Kríž** (otec).
- ❖ **Radek OTT** – střelec, 3. místo ze vzduchové pistole na střeleckém víceboji MČR, 2. místo ze vzduchové pistole v krajské střelecké lize Královéhradeckého a Pardubického kraje, trenéři – **Lubomír Sura, Tereza Panchartková, Filip Novotný**.

V kategorii dospělých:

- ❖ **Barbora ŠVECOVÁ** – judistka, 5. místo na MČR 2019, trenéři – **Pavel Zima, Miloš Steklý, Magdaléna Svobodová**.

V kategorii týmů:

- ❖ **STŘELECKÉ DRUŽSTVO – Matěj Křepel, David Sehnoutek, Adam Ornst** – 1. místo ze vzduchové pistole ve střeleckém víceboji MČR, 1. místo ze vzduchové pušky ve střeleckém víceboji MČR, 2. místo v branném víceboji mládeže mezinárodní mistrovství, trenéři – **Lubomír Sura, Tereza Panchartková, Filip Novotný**.
- ❖ **FOTBALOVÝ TÝM A MUŽŮ** za úspěšné působení v České Fotbalové lize a úspěšné tažení v poháru, kdy v Chlumu hrály tři ligové týmy. Hráči: **Roman Dunda, Jakub Jarokovský, Petr Veselka, Jakub Špidlen, Jakub Havel, Radek Petr, Oliver Žahourek, Jan Novotný, Roman Čáp, Michal Trávníček, Jiří Kučera, Tomáš Sedláček, Dominik Koubek, Martin Kopač, Tomáš Labík, Jan Labík, Radek Korba, Tomáš Bastin, Radek Doležal**. Trenéři – **Jan Kraus a Tomáš Hrabík**. Senzační putování pohárem, kde vyřadili ligové týmy Příbram a Bohemians 1905 a až v prodloužení podlehlí Vik-

torii Plzeň. Výborná sezona v České fotbalové lize, kde skončili na třetím místě!!

- ❖ **MLADÍ HASIČI** – 4. místo – Mistrovství ČR 2019 – členové týmu: **Volejník Ondřej, Ondřej Holan, Jakub Šaroun, Leoš Válek, Tom Bulis, Petr Nováček, Tomáš Rakouský, Michal Rakouský, Matěj Hlubuček, Tereza Veselá, Viktorie Matoušová, Viktoria Myšková**. Trenéři – **Jiří Holan a Václav Rakouský**.

- ❖ **VOLEJBALOVÉ ŽACTVO** – Výčet umístění: 1. místo v okresním přeboru JUNIOR, 4. místo v krajském přeboru KHK, 3. místo Valentýnský turnaj – HK, 3. místo O pohár starosty Náchoda, 6. místo Zmrzliňák – Rychnov n. K., 17. místo Prague volleyball games. Hráčky: **Klára Jansová, Michaela Jelínková, Kateřina Veselá, Tereza Hanušová, Lenka Šedivá, Agáta Veselá, Lucie Kárníková, Eliška Hanušová** – trenérky – **Gabriela Jansová a Kateřina Veselá**.

- ❖ **JUDO Chlumec nad Cidlinou** – mistři republiky mužů v přetahování lanem **Aleš Svoboda, Miloš Steklý, Vojtěch Svoboda, Martin Steklý, Martin Vavřínek, Pavel Tichý, Jiří Lazar**. Tento tým se zúčastnil MČR v přetahování lanem a v silné konkurenci dokázal zvítězit poměrem 18:0. Aleš Svoboda a Miloš Steklý jsou od tohoto úspěchu v národním týmu. Jako první tým v historii reprezentovali Českou republiku na mistrovství Evropy v Irsku. A letos je česká mistrovství světa ve Španělsku.

Co k ocenění poznamenali:

Jakub a Lukáš Kyceltovi – hráči stolního tenisu:

„Pinec jsme začali hrát v té naší chlumecké sokolovně tehdy, když jsme ještě ani neviděli na druhou stranu stolu, a proto jsme museli stát na lavici. Máme přání, aby se brzy podařilo vybudovat sprchy pro potřeby našich sportovců, které nám stále schází.“

Kateřina Veselá a Gabriela Jansová – trenérky volejbalistek:

„Náš tým starších zákyň je k naší radosti neustále na vzestupu. Má totiž údernou Terku, chytře nahrávající Elču s Mišou, Kačku se svižnou pravačkou na bloku, bezchybně blokující Léňu, stále se zlepšující smečárky Klárku, Agi a Lucku. Velkou pomocí v loňském roce pro nás byla děvčata z řad mladších zákyň – Šárka a Natálka. Do nové sezony družstvo posílilo o výborná děvčata z Nového Bydžova – Aničku, Adélku a Káju. Společně půjdeme dál, baví nás a máme skvělou partu holek, má našlápnuto na skvělé výsledky. Držte nám pěsti!!!!“

Za mladé hasiče jeden z trenérů, Jiří Holan:

„Těšíme se moc na každý další trénink a soutěž. Baví nás to!“

Prostřednictvím pedagogů se k nám z DDM donesla také **motivační hesla** jako:

❖ Sřtelecký kroužek: „**Jestli nevyhrajete, jdete domů pěšky.**“

❖ Judo kroužek: „**Dělej si to svoje a pozor na to jeho!**“

❖ Letecký kroužek: „**Kolik startů, tolik přistání!**“

KULTURNÍ A ZÁJMOVÁ ČINNOST

V kategorii dětí do 11 let:

❖ **Pavel KOLINSKÝ** – letecký modelář, který získal 1. místo na krajském přeboru a 8. místo na Mistrovství ČR, vedoucí **Jaroslav Midloch**.

❖ **Rozálie HOLA-NOVÁ a Vítek MODRÁČEK** – akordeonisté ze základní umělecké školy (ZUŠ), kteří získali 2. místa na ústředním kole ZUŠ, vede je paní učitelka **Eva Kolaříková**. Rozárka získala také zvláštní cenu za muzikální projev.

V kategorii žáků do 15 let:

❖ **Marko MATĚJ** – letecký modelář, krajský přeborník a 9. na Mistrovství ČR, vedoucí **Jaroslav Midloch**.

❖ **Ivan KRÍŽ** – akordeonista ZUŠ, 1. místo na ústředním kole ZUŠ, vede ho paní učitelka **Eva Kolaříková**. Ivan navíc obdržel zvláštní cenu poroty za absolutního vítěze soutěže.

❖ **Eliška VIDNEROVÁ** – mažoretky ze skupiny Fenix, čtvrtá na Mistrovství Evropy v sólovém vystoupení.

❖ **Nela KADRLOVÁ** – loni zákyň 7. ročníku, nyní na víceletém gymnáziu, která sesbírала řadu předních ocenění v okresních i krajských kolech vědomostních olympiád: geologická olympiáda – 1. místo v okresním kole a 2. místo v krajském kole, zeměpisná olympiáda – 2. místo v okresním kole, biologická olympiáda – 2. místo v okresním kole a 8. místo v krajském kole. Nela se připravovala na ZŠ Chlumec n. C. pod taktovkou paní učitelky **Michaely Černé a Hany Barešové**.

Nejlepší týmy – kultura/zájmová činnost

❖ **POD KLOBOUKEM** – literárně-dramatický soubor ZUŠ – získal na přehlídce Loutkářská Chrudim Zlaté pásmo. Členové souboru jsou **Nela Hegerová, Josef Kubát, Lucie Mašková, Vanesa Midlochová a Lucie Trojanová**. Vede je paní učitelka **Romana Hlubučková**.

Tato dobrá parta byla vybrána na Národní přehlídku Loutkářská Chrudim. Mají rádi naši ZUŠku, loutky, černé historky, naši Romču, rádi hrají divadlo a milují kulaté sušenky Captain Morgan!

Důkazem velké popularity a tradice žesťových nástrojů na ZUŠ Chlumec nad Cidlinou byla účast obou žesťových souborů (sexteto a kvinteto) na celostátním kole ZUŠ ČR, které se konalo v Liberci 26.–27. 4. 2019 a obě získala 2. místo.

❖ **ŽESTOVÉ SEXTETO** – ZUŠ – 2. místo na ústředním kole ZUŠ. Členy souboru jsou **Martin Rez, Veronika Svobodová, Anna Kudrnová, Petr Pihýr, Marek Hruška, Michal Morávek** a vede je pan učitel a ředitel ZUŠ **Jan Svoboda**.

❖ **ŽESTOVÉ KVINTETO** – ZUŠ – 2. místo na ústředním kole ZUŠ. Členy souboru jsou **David Hruška, Vladimír Rez, Marie Novotná, Bernard Voltr, Jakub Peroutka** a vede je pan učitel **Miroslav Bolješek**.

❖ **MAŽORETKOVÁ SKUPINA FÉNIX** – 3. místo na MČR v disciplíně Klasická mažoretky. Členkami souboru jsou **Karolína Čapková, Sára Faltová, Tereza Hrušková, Anna Matysová, Dominika Midlochová, Sára Myšková, Viktorie Myšková, Petra Bambasová, Žaneta Pihýřová, Denisa Kubová, Diana Synková, Eliška Šimáková, Elena Tichá, Karolína Váňová, Veronika Svobodová, Eliška Vidnerová**. Trenérky **Pavla Surová a Eliška Jeřábková**.

Jedna z vedoucích skupiny, Pavla Surová, osvětluje název skupiny Fénix:

„Pojmenování Fénix jsme si vybraly z určitého důvodu. Jak je známo, tento bájný pták Fénix pokud shoří, tak se opět znovuzrodí, a to silnější a zkušenější, než byl dříve. A tímto je pro nás velkou inspirací. Pokud se nám něco v našem sportovním životě nepovede, snažíme se z toho poučit a znovu povstat silnější a zkušenější než dříve.“

SÍN SLÁVY

Máme velkou radost, že můžeme uvést do síně slávy další významnou osobnost. Tentokrát je to pan **Jaroslav MÁLEK**,

Jaroslav Málek jako vodník Čochtan v Divotvorném hrnci, rovněž režisér představení

herec a režisér **Divadelního spolku Klicpera**. Jeho soukmenovci o něm napsali:

„Jaroslav Málek není Chlumečák, a přesto se velmi zasloužil o chlumecké ochotnické divadlo, ať už jako herec nebo režisér, ale od roku 2007 i jako dramaturg a hlava organizačního týmu tolik úspěšných Klicperových Chlumců.“

Do chlumeckého divadelního světa k místním ochotníkům přišel z nedalekých Kosic, kde i žije, na zaskok v roce 2002 do hry *Titulium*. Toto mu bylo osudným a v Chlumci n. C. zůstal do dneška. Již další rok se stal členem, hercem a hlavně režisérem chlumeckých „Klicperáků“. Během let nastudoval se souborem řadu výborných her, jako např. *Dalskabáty* – hříšná ves, *Oddací list*, *Na správné adrese*, *Charleyova teta*, *Brouk v hlavě*, *Moje dcera pracuje v Paříži*. K otevření nově vybudovaného Klicperova domu v roce 2006 upravitel, zrežisoval a zahrál si i jednu z hlavních rolí (Josefina) ve hře *Sugar* – někdo to rád horké, která měla 60 repríz a byla určité jedním z největších úspěchů chlumeckých ochotníků v celé jejich historii. Zatím jeho posledním divácky oceněným počinem byla režijní práce v divadelní hře *Divotvorný hrnec*, kde kromě zmíněné režie ztvárnil i hlavní roli, vodníka Čochtana.

Dle potřeb a možností zapojuje do jednotlivých inscenací mládež i malé děti. A že divadlo je opravdu jeho velkou láskou dokládá i to, že aktivně spolupracuje i s Volným sdružením východočeských divadelníků (VSVD).“

***

Všem oceněným srdečně blahopřejeme a velice si vážíme všech výborných výsledků s chlumeckou vizitkou. Také se těšíme se na další zprávy o přípravách, závodech, vystoupeních a zážitcích! Obrovské poděkování posíláme rovněž všem trenérům, učitelům, vedoucím, koučům, rodičům a fanouškům. Na závěr patří díky také mecenášům, partnerům a podporovatelům sportovních, technických a uměleckých aktivit v Chlumci nad Cidlinou.

Za Komisi pro zájmovou činnost zpracovala **Markéta Neyrinck**

Fotky jsou z archivu klubů a spolků, autorům děkujeme.

DĚKUJEME MĚSTU CHLUMEC NAD CIDLINOU.

Svozy separovaného odpadu na rok 2020:

PLASTY (žlutá) – DRUHÁ středa v měsíci:
(8. 7., 12. 8., 9. 9., 14. 10., 11. 11., 9. 12.)

PAPÍR (modrá) – TŘETÍ středa v měsíci:
(15. 7., 19. 8., 16. 9., 21. 10., 18. 11., 16. 12.)

Meteostanice Chlumec n. Cidlinou náměstí

Přehled vybraných hodnot pro květen 2020

Rychlost větru

Maximální hodnota:
4,5 m/s 24. 5. 2020

Náraz větru

Maximální hodnota:
9,3 m/s 5. 5. 2020

Srážky

Maximální denní úhrn:
25,8 mm 11. 5. 2020

Celkový úhrn:
63,3 mm

Teplota

Minimální hodnota:
0,2 °C 12. 5. 2020

Průměrná hodnota:
11,6 °C

Maximální hodnota:
27,2 °C 9. 5. 2020

Relativní vlhkost

Minimální hodnota:
35,0 % 8. 5. 2020

Průměrná hodnota:
75,7 %

Maximální hodnota:
100,0 % 11. 5. 2020

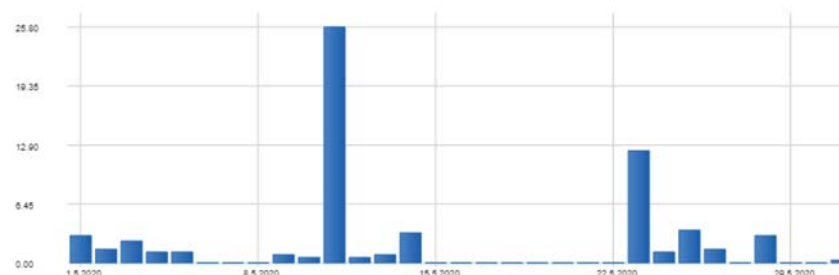
Atmosférický tlak

Minimální hodnota:
995,9 hPa 11. 5. 2020

Průměrná hodnota:
1019,5 hPa

Maximální hodnota:
1034,8 hPa 27. 5. 2020

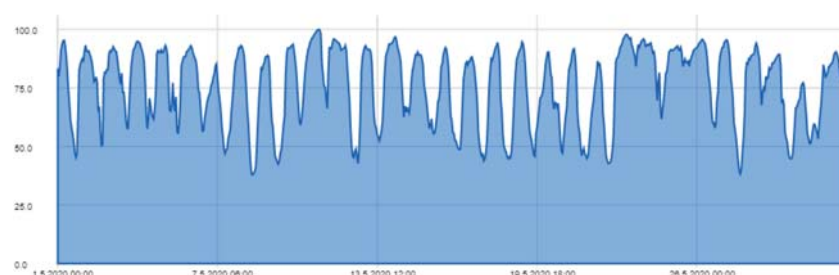
Srážky pro květen 2020

Teplota pro květen 2020

Vlhkost pro květen 2020

Tlak pro květen 2020

Slovo šéfredaktorky

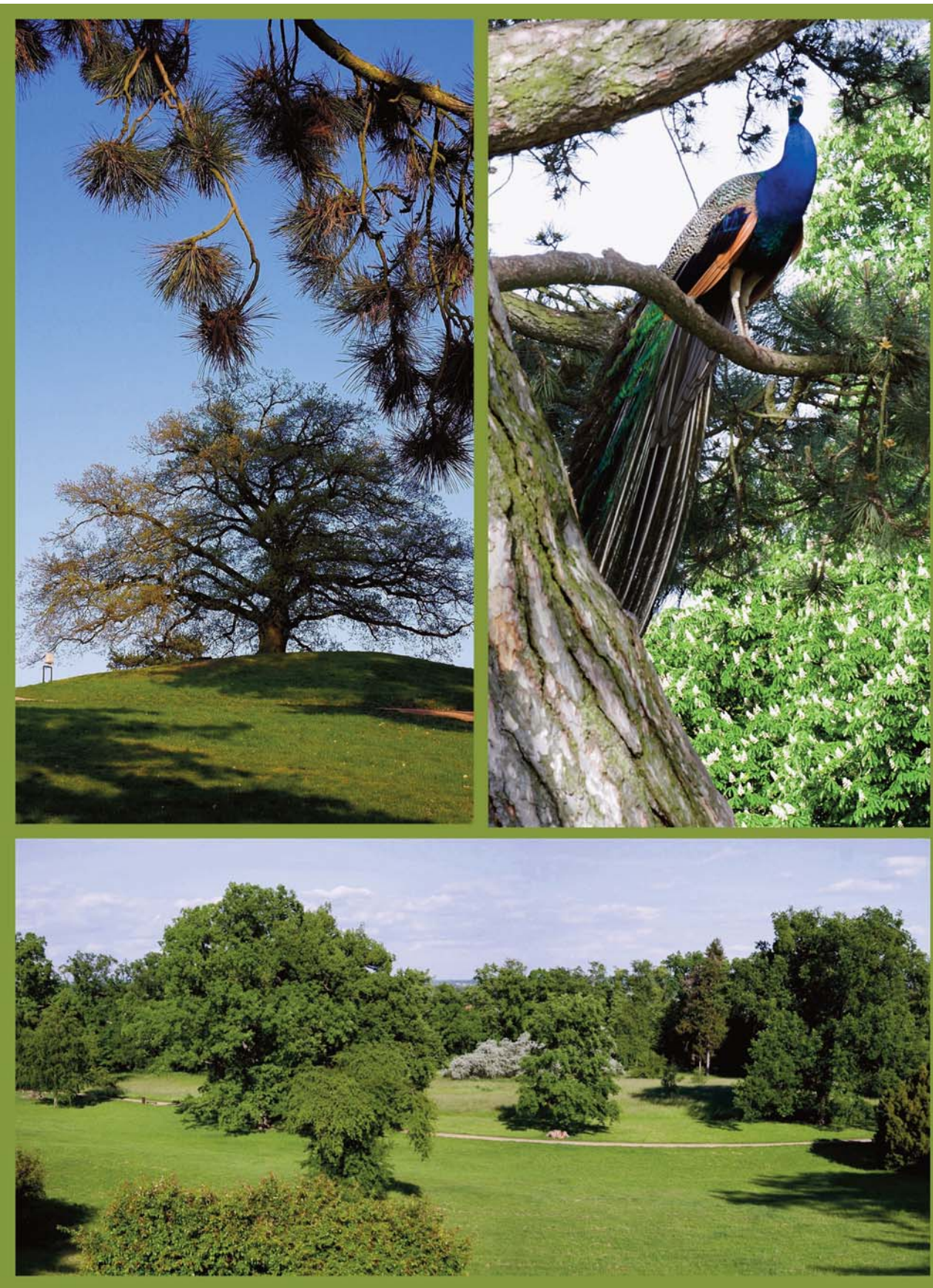
Státní svátek Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje se slaví každoročně 5. července jako připomenutí symbolického výročí příchodu Cyrila (Konstantina) a Metoděje na Velkou Moravu v roce 863. Většina obyvatelstva tohoto svátečního dne využije, ještě ve spojení se dnem následujícím, jako příležitosti k dalšímu volnu na počátku hlavních prázdnin. Ale vzpomene si po letech, kdy jste opustili školní lavice, co o těchto mužích vlastně víte? Asi se vám vybaví, že přinesli na Velkou Moravu písmo a jazyk srozumitelné tamnímu obyvatelstvu a že se tento jazyk – staroslověnština – stal základem všech slovanských jazyků. Nic ale nebylo tak jednoduché a oni sami, zejména Metoděj, se museli potýkat i s drsnými politickými poměry své doby. Byl navíc trnem v oku bavorským kněžím, a proto byl vězněn ve Švábsku, kde jej vláčeli z vězení do vězení a používali všechny prostředky fyzického i duševního nátlaku. „Slavil“ totiž boha ve slovanském jazyce a to ohrožovalo jejich mocenské zájmy. Ze švábského vězení byl propuštěn až roku 873 a vrátil se do své diecéze. Poslání Konstantina a Metoděje na Moravě bývá většinou spojováno se šířením křesťanství a leckdy dokonce s rozvojem působení katolické církve. Z objektivních historických zdrojů jsem se ale dozvěděla, že to naprosto neodpovídá historické skutečnosti. Konstantin a Metoděj „byli dětmi své doby“ a jejich činnost vycházela z tehdejších politických poměrů. A ty byly složité a kruté. Kolem roku 830 vznikl spojením nitranského a moravského knížectví staromoravský stát, kterému vládl dynastie Mojžírovců. Tento celek dnes nazýváme Velká Morava. V čase jeho vzniku se tento název nepoužíval, mluvilo se o „zemi Moravanů a panství Moravanů“. K velkému rozkvětu došlo za vlády knížete Rastislava, který nastoupil na trůn v roce 846. A právě on je spojován se jmény Konstantina a Metoděje. Než je pozval na Moravu, vyřídil si ovšem své mocenské záležitosti. Franská říše, západní soused, se vždy snažila uplatňovat nad Moravany

svůj vliv. Její vládce Ludvík Němec se s Rastislavem několikrát střetl, ale nikdy neuspěl. Rastislav navíc využíval rozbrojů mezi franskými vládci. Byl pokládán za panovníka fakticky svébytného státu. Usiloval o christianizaci své země a zároveň se ji snažil vymanit z franského vlivu. Proto v roce 863 požádal papeže Mikuláše I. o vyslání kněží – učitelů. Měl k tomu své důvody. Bylo třeba vyučit dostatečný počet domácích kněží a sjednotit církevní praxi. Poukazoval tak na různý původ kněží, působících na Moravě, z nichž mnozí hájili zájmy franské říše. A také každý učil něčemu jinému. Kněží měli různé názory na celou řadu věcí a řídili se různými pravidly. Rastislav měl i další důvod, proč žádal o učitele. Morava spadala pod pravomoc pasovského biskupa. Toho sklátila roku 860 mrtvice, nemohl ani mluvit, a celé biskupství se hroutilo. Pro Moravu to znamenalo vážné potíže. Neměl tu kdo světit kostely a vykonávat další biskupské pravomoci. Rastislav na tuto skutečnost poukazoval a zdůvodňoval ji žádostí o učitele. Císař Michal III. poslal na Moravu dva bratry – učeného Konstantina (827 nebo 828–867) a jeho staršího bratra – právníka Metoděje (813–885). Tím začalo období nazývané cyrilometodějskou či moravskou misí. Konstantin a Metoděj byli syny bohatého soluňského patricije Lva. Dostalo se jim mimořádného vzdělání. Konstantin vystudoval teologii, filozofii a literaturu a už ve svých šestadvaceti letech se stal profesorem na univerzitě v Konstantinopoli. Metoděj byl vynikající právník. Oba bratři byli už před odchodem na Moravu i zkušenými diplomaty. Na Moravě měli šířit křesťanství slovanským jazykem. Konstantin k tomu účelu vytvořil i první slovanskou abecedu, zvanou hlaholice, a přeložil do staroslověnštiny řadu církevních knih (misál, breviář a část bible, Starý zákon pak přeložil v době od března do října roku 883 Metoděj). Oba bratři i se svými žáky dorazili na Moravu někdy mezi podzimem 863 a jarem 864. Kromě učení tepali oba bratři i poměrně nevázaný život moravských Slovanů. Jejich misie byla úspěšná, ale nelehká. Franská říše

z toho, co Rastislav podnikal, doslova zuřila. V roce 864 vtrhlo na Moravu silné franské vojsko a v bitvě u Děvína u Bratislavy přinutilo Rastislava ke kapitulaci. Bavorští duchovní se poté okamžitě snažili obnovit svůj vliv na Moravě. Vše se mělo vrátit do stejného stavu jako před příchodem Konstantina a Metoděje. Oba bratři ale zůstali věrně stát při Rastislavovi. Další dvacet let se pak odehrávalo ve znamení zápasu mezi dvěma liturgiemi, volnější západní, latinskou, a ortodoxnější byzantskou, realizovanou ve staroslověnštině. V učených disputacích v Římě Konstantin a Metoděj své stanovisko obhájili. Staroslověnština se stala plnoprávnou bohoslužebnou řečí. Konstantin se už na Moravu nevrátil. V Římě ve svých dvaadvaceti zemřel a před smrtí přijal řeholní jméno Cyril. Metoděj se stáhl na Moravu a v roce 870 jej bavorští biskupové, jak již víme, ve zmíněném Švábsku uvěznili. Propustili jej až po ostré intervenci papeže Jana VIII. V roce 874 už působil Metoděj ve své diecézi. Tehdy jej okázale přijal nový vládce Svatopluk, Rastislavův synovec. Rastislav ukončil svoje panování v roce 869–870. Tehdy Frankové využili Svatoplukovy vládyčtivosti – ten svého strýce zabil a vydal jej Frankům. Ti jej nechali oslepit a dožít ve franském zajetí v jednom z bavorských klášterů. Přesto právě Svatopluk svěřil Metodějově péči všechny kleriky a kostely. Ani tehdy se nevyhnul Metoděj pronásledování. Byl obviněn z kacířství a musel se znovu obhajovat v Římě. V červnu roku 880 se hájil tak úspěšně, že papež Jan VIII. zřídil na Moravě arcidiecézi a do jejího čela postavil právě Metoděje. Slovanská liturgie byla opět povolena a Moravu vzala pod svou ochranu římská kurie. Přesto bavorští kněží nepřestávali útočit. Metoděj zemřel 6. dubna 885. Vzápětí došlo k rychlému úpadku slovanské liturgie. Metodějovi žáci byli uvězněni nebo vypuzeni z Moravy. Odcházení skoro nazí za doprovodu bavorských žoldnéřů. Latinská bohoslužba se tedy prosadila. Přesto cyrilometodějské misii patří místo nejen v dějinách českých zemí, ale i v kulturním a politickém vývoji raně středověké Evropy.

Mgr. Milena Komárková

Karlova koruna – zámecký park

Barokní zámek v Chlumci nad Cidlinou a okolní park datují svůj vznik do 20. let 18. století. Nová reprezentační stavba, demonstrující význam rodu, vznikla v letech 1721–1723 z iniciativy Františka Ferdinanda Kinského, nejvyššího kancléře Českého království. Na počest slavné návštěvy císaře Karla VI., který se zde zastavil při návratu ze své pražské korunovace českým králem, byl nový zámek nazván Karlova koruna. Architektonický návrh zámku vytvořil významný barokní architekt Jan Blažej Santini-Aichel, jeho hlavním stavitelem se stal František Maxmilián Kaňka.

Vlastní zámecká zahrada byla zpočátku koncipována jako barokní, až později byla proměněna na krajinářský park. Nejstarší syn zakladatele zámku – Leopold Ferdinand – zastával úřad nejvyššího lovcího Českého království, patřilo tedy přímo k jeho povinnostem zabezpečovat královské honitby. Samotné okolí chlumeckého zámku proto bylo

k honům často využíváno. Pro následné zřízení krajinářského parku v anglickém stylu byla tedy okolní lovecká krajina velmi příhodná.

Při proměně v park anglického typu byly do jeho výsledné podoby vhodně zakomponovány i původní staré duby a buky, které zde už stály před výstavbou zámku. Bohužel, naprostá většina zmíněných staletých stromů již v parku nestojí. V současnosti patří v zámeckém parku k nejstarším skupina stromů, které nechal vysadit Oktavián Kinský, spravující rodový majetek od 30. až do 90. let 19. století. K těmto významným stromům patří např. borovice černá naproti vstupnímu schodišti do budovy zámku, jejíž stáří je přibližně 180 let.

Zámecký park má rozlohu více než 18 hektarů. Kromě samotného zámku a přilehlých obytných budov na nádvoří vznikla v jeho prostoru během 2. poloviny 18. století barokní kaple Zvěstování Panny Marie (dnes kaple sv. Jana

Křtitele) a v první třetině 19. století též empírová oranžerie. Hlavní osou parku je vstupní alej vedoucí směrem od města, malebné scénérie však objevujeme i v jeho odlehlejších místech (např. pseudoantický gloriol z 20. století v jihozápadní části parku).

K zajímavým dřevinám, jež zde můžeme vidět, náleží liska turecká (*Corylus columa*), borovice černá (*Pinus nigra*), kaštanovník jedlý (*Castanea sativa*), katalpa vejčitá (*Catalpa ovata*), katalpa trubačovitá (*Catalpa bignonioides*), hlošina úzkolistá (*Elaeagnus angustifolia*), duby zimní, červený a cer (*Quercus petraea*, *rubra* a *cerris*), jirovec pleťový (*Aesculus carnea*), dřezovec trojtrný (*Gleditsia triacanthos*), jedlovec kanadský (*Tsuga canadensis*), zerav obrovský (*Thuja plicata*) a cypřišek (*Chamaecyparis*). Celkově zde roste více než 20 druhů listnatých a kolem stovky druhů jehličnatých dřevin.

AF

Co se líbí chlumeckým návštěvníkům

Blíží se čas prázdnin a dovolených a právě v tomto čase, možná více než kdy jindy, bude právě tuzemské cestování, dovolenkování i výletování populární a vyhledávané.

Naše město v zahradách je vždy návštěvníky vyhledávané i oblíbené, ať dobrou dopravní dostupností či různými atrakcemi pro děti i dospělé. Využívám ohlasů návštěvníků Malé Albuly, kteří se v zahradě modelů švýcarských albulských vládků rozprávili i o našem městě a okolí. Jednodenní návštěvníci se často ptají na možnost dobrého oběda a vykoupaní. Co se týká gastronomie, převážně preferují českou kuchyni a chlumecké pivo. Průzračnou vodu místního koupaliště si většinou ujít také nenechají. Další jejich kroky pak často vedou do zámeckého parku, na prohlídku zámku, na kávu do zámecké kavárny a do Lorety. Dychtíví jsou i po infocentru v nové knihovně. Také se jim líbí chlumecké náměstí, na které se často ptají. To jsou jednodenní chlumečtí výletníci. Přijíždějí buď veřejnou dopravou, nejčastěji vlakem, někteří i auty, na kolech či na motorkách. Kolařů a motokářů jsou většinou celé skupiny, nebo aspoň dvojice.

Druhá, neméně početná skupina jsou ti, kteří tady u nás tráví dovolenou, týden nebo několik dní a to většinou v kempu na místním koupališti. Jsou velmi spokojeni a často se do kempovacího místa mezi Cidlinou a Bystřicí vrací. Většinou hned po příjezdu volí seznamovací procházku a dojdou až na Malou Albulu vyjednat si třeba večerní prohlídku a večery rádi tráví i na chlumeckém kulturním létě nebo posezením v místních zahrádkách restaurací. Vícedenní návštěvníci se ptají i na výlety po okolí a hojně navštěvují i již zmíněné in-

formační centrum. Dychtíví jsou i po suvenýrech a turistických vizitkách. Když zjistí, že s tématem Chlumce jich zde máme pět motivů, jsou příjemně překvapeni. Častým zájmem jsou i koně, a to buď v zámecké expozici s historií rodu Kinských, v hřebčíně Ostrov nebo v Kladrubech nad Labem. Častým cílem jsou i procházky po přilehlých lesích a kolem zahrad. Chlumeckým návštěvníkům se tedy líbí a to je určitě dobrá zpráva. Tak ať to u nás v Chlumci i toto léto pořádně žije!

Bob Špecinger

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
7/20	čtvrtek 2. 7.	čtvrtek 23. 7.
8/20	čtvrtek 6. 8.	čtvrtek 27. 8.
9/20	čtvrtek 3. 9.	čtvrtek 24. 9.
10/20	čtvrtek 1. 10.	čtvrtek 22. 10.
11/20	čtvrtek 29. 10.	pátek 20. 11.
12/20	čtvrtek 26. 11.	čtvrtek 17. 12.

Péče o duševní zdraví slaví 25 let existence

Nezisková organizace Péče o duševní zdraví pomáhá lidem s duševním onemocněním ve východních Čechách prostřednictvím terénních sociálních a zdravotních služeb. Letos slaví významné výročí – lidi na jejich cestě k zotavení z nemoci podporuje už 25 let.

Během 25 let se organizace s původně 5 zaměstnanci fungujícími pouze v Pardubicích rozrostla na síť 8 poboček s více než 120 pracovníky pokrývajících většinu Královéhradeckého a Pardubického kraje. Rozšiřování započalo v roce 2000, kdy vznikl pobočný spolek Výměník zaměřující se na zaměstnávání lidí se zdravotním hendikepem. Následoval vznik regionálních terénních týmů v Chrudimi (2006), v Hradci Králové (2007), v Jičíně a Rychnově nad Kněžnou (2009), v Ústí nad Orlicí (2010) a v Náchodě (2014). Dalším velký krok přišel v roce 2019, kdy organizace spustila provoz dvou Center duševního zdraví v Pardubicích a Hradci Králové. Nově vedle sociálních pracovníků ve službách pracuje téměř dvacet zdravotníků: psychiatrů, psychologů a zdravotních sester.

„Za všechny zakladatele bych chtěl připomenout psychoterapeuta Antonína Šimka a zdravotní sestru Jitku Pitrovou,“ vzpomíná MUDr. Petr Hejzlár, ředitel Péče o duševní zdraví od roku 1997. „Myslím, že jejich svobodné, tolerantní a kreativní osobnosti se stále promítají do hodnot a kultury téhle organizace.“

Principy služeb komentuje odborný ředitel Péče o duševní zdraví Mgr. Martin Halíř. „Hledáme potenciál a silné stránky klientů. Snažíme se je podpořit, aby mohli převzít co nejvíc praktické zodpovědnosti za vlastní život. A to se dělá nejlépe, když máme mobilní a flexibilní služby, které jdou za klientem všude, kde potřebuje podpořit. S možností financovat fungování zdravotníků se zvýšila komplexnost služeb.“

Co taková podpora může obnášet v běžném životě, vysvětluje Mgr. Petra Špryňarová, vedoucí hradeckého Centra duševního zdraví: „Pomocí krizových plánů se snažíme co nejdříve zachytit moment zhoršení zdravotního stavu a sociálních potíží. Smysl to začne dávat, když v tom má klient aktivní roli a sám si umí poradit nebo říct o pomoc. Někdy to trvá léta, než se dostaneme k systematickému plánování přes období nedůvěry a motání se v kruhu potíží. Naším úkolem je neztrácet trpělivost a být pořád po ruce.“

Za čtvrt století fungování byla Péče o duševní zdraví v kontaktu se zhruba 5 000 lidmi využívajícími služby. Je to proces neustálého učení, zlepšování se a důrazu na kvalitu. Příležitostí zastavit se, vzpomínat a taky poděkovat všem podporovatelům bude oslava plánovaná na 1. září v Hradci Králové. Akce spojená s koncertem kapely Nirvana Czech Tribute Band zahájí tradiční osvětový festival na podporu lidí s duševním onemocněním Týdny pro duševní zdraví. „Srdečně zveme všechny, kteří chtějí podpořit duševní zdraví své i svého okolí,“ uzavírá pozvánkou na akci ředitel Petr Hejzlár.

Železniční okénko

Námětem červnového okénka do světa železnic jsou doplňky modelových železnic. Položím malou otázku, kdo nebo co je součástí všeho dění kolem světů kolejí, ať skutečných nebo modelových? Ano, jsou to lidé, ať přímo železniční personál, ale hlavně cestující, za prací, na výlety, dovolené, tedy turisté. V našem železničním okénku bude řeč o modelových figurkách. Jsou součástí všech modelových velikostí a měřítek. Od velikosti N, TT, HO, O až po G, tedy převedeno do měřítek 1:160, 1:110, 1:87, 1:45 až po 1:22,5. Čím je měřítko větší, tím jsou figurky propracovanější do detailů. Materiál je v převážné většině plast, případně cín. Figurky jsou modeláři osazované do vagonů, na nástupiště, stojící nebo sedící na lavičkách, sedí v různých scénériích venkovních zahrádek, hotýlků, restaurací či penzionů, jako turisté v přírodních zákoutích a mnohé další. Natřené jsou akrylovými barvami a modeláři je i upravují. Tak z jednoho druhu figurky jich

vznikne třeba pět a to se při celkovém počtu násobí. Známe modeláře, který se svou ženou takto v modelovém provedení vytváří až stovky figurek a různá zákoutí, jako například trh se stánky, trhovci i kupujícími. Takto naaranžovaná kolejiště doslova ožívají. I Malá Albulu u těchto modelářů figurky nejen nakupuje, ale i získává další inspirace. Jednou z nich je i country kapela. To vzniklo tak. Jednou jsme jeli právě pro figurky (a loko Krokodil) a na seznamu figurek byla i kapela. Zpočátku vybraná nebyla, ale až při cestě rychlíkem do Prahy (při občerstvení z ČD-minibaru) mě napadla myšlenka kapelu pořídit a vytvořit scénérii známou na Albulabahn u stanice RhB Spinas, kde u alpské restaurace Gasthof Spinas pořádají country odpoledne a večery. Při vybírání figurek tak došlo i k tomu, že se vybraly i další vhodné figurky. Tak se na Malou Albulu dostal i taneční parket, včetně tanečnic a čtyř hudebníků, je návštěvníky oblíbený a je i ozvučený. Známe jsou

i scénérie z terasy modelového Hotelu Preda Kulm, kde byla terasa upravena podle současné podoby terasy v originálu, kde prošla loni přestavbou. My jsme ji přeměřili, nafotili a přenesli dvacet dva a půl krát menší na Malou Albulu.

Výrobci těchto figurek jsou četní, nejznámější jsou LGB – Märklin, Pola G a Preiser. U Preisera je výběr největší a zpra-

cování nejdůkladnější. Tyto doplňky modelová kolejiště skutečně ožívají a těší se velkému zájmu. Na doprovodných fotografiích se vám několik modelových scénérií představuje.

Okénko, tentokrát do světa železničních modelových miniatur, vám otevřel

Bob Špecinger

K prameni Cidlina

Protože nevydržíme sedět doma, tak i v době koronavirové jsme se snažili jezdit na kole. Poznali jsme mnoho lesních cest, kterými jsme nikdy nejeli, abychom se vyhnuli styku s ostatními občany. Roušky na čumák a jezdili jsme víceméně po lesích. Takže sváča a pivko s sebou.

Okolí nám nestačilo, tak jsme se rozhodli vydat k prameni Cidlina, kam jsme se plánovali vydat, tak proč ne teď. Vyhradili jsme si na to celý víkend. Vyjeli jsme ke konci dubna v pátek odpoledne a návrat v neděli. Takže předcházela příprava – kola plně naložit – stan, spacáky, karimatky, vařič, ešus a jídlo a pití. Nevázili jsme, ale nálož to byla slušná.

Cestu jsme začali kolem Fajn parku směr Nepolisy, Lužec n. C., Hlušice Sekeřice, Česov a dále směr Veliš.

Vrch Veliš je u stejnojmenné obce Veliš, kde původně stál hrad a nyní zde jsou nepatrné zbytky hradu a krásný roz-

hled. Pod zříceninou jsme vytáhli vařič a ohřáli konzervovanou baštu.

Poté jsme pokračovali přes Prachovské skály, kde se přece jen zdržovalo pár návštěvníků, kteří využili, že si je mohou projít bez vstupného. Také restaurace měly otevřená okénka, takže jedno točené mohlo být. Poseděli jsme mimo za krásného počasí.

Dále jsme pokračovali směr Jinolice. Sem jsme dojeli v podvečer. V zavřeném kempu se pár lidí pohybovalo, využili krásného počasí a vyšli do přírody. Zde jsme se rozhodli přenocovat, protože už jsem toho měla docela dost. Dále k prameni, jak chtěl přítel, se mně již nechtělo a dobře jsme udělali. Odpočinek byl potřeba. Trošku hygieny jsme vyřešili koupelí v jinolickém rybníku, trochu otužování neškodí. Do konce zde tekla vedle pitná voda na čištění zubů, takže super.

Ještě jsme večer opekli buřtíky a zalehli spát. Ani jsme nestavěli stan, využili jsme jednoho přístřešku u stánku.

Ráno přes Pekloves směr Košov. Zde už jsme Cidlinu párkrát mijeli. Kopec ke Košovu s naloženým kolem byl pěkný záhul. Zde jsem tlačila kolo pěšky a chválila se, že jsem včera nechtěla jet ještě dál.

U zavřené hospody v Košově jsme odložili kola a šli pěšky k prameni, který asi v roce 2004 označil pan Munzar v pořadu „Zpět k pramenům“ cedulkou a hrníčkem. Cedulka zde je, hrníček už ne a vody taky pomálu. Ale cíl byl dobyt! Cidlina teče převážně v Královéhradeckém kraji a celková délka je 87,3 km. Pramení na západních svazích vrchu Tábor, poblíž Lomnice nad Popelkou.

Zpáteční cestu jsme se snažili již ladit více podél Cidliny. Ještě pod vrchem Tábor jsme navštívili Alainovu věž z roku 1862, která prošla v roce 2014 rekonstrukcí, a nyní je zde vyhlídka. Dříve to byl velmi honosný posed rodu Rohanů.

Takže přes Železnici, podél vrchu Zebín, Vitiněves, Milíčov, Žeretice, Vlohoš k Vysokému Veselí. Zde jsme u Vysokoveselského rybníka postavili stan. Bylo zde i pár rybářů. Po prohlédnutí vodní hladiny jsme se rozhodli jít spát na prasátko☺).

Ráno hodně foukalo, tak jsme museli vařit snídani pod celtou, jinak bylo sluníčko. Z Vysokého Veselí jsme jeli přes pole na Velešice, kde je konec světa. Sem jede jen ten, kdo tu má dům, jinak cesta dále nevede. U kostela jsme se začali fotit a pán, který zamykal hřbitovní vrata, nás zahlédl, nasadil roušku a spěchal k nám, abychom mu neujeli. V této koronavirové době prostě postrádal styk s lidmi. Dostali jsme asi půlhodinovou přednášku o zdejší obci a okolí. Stálých obyvatel je zde asi do 20 lidí. V blízkosti kostela je sloup se sochou sv. Jana Nepomuckého. Pěkné tiché místo. To, že se s námi dávali do řeči po vsích starší lidé, se nám stávalo častěji.

Tak a dále nás postrkoval silný vítr do zad, jako bychom jeli na elektrokole – velmi příjemné. Opačně by to bylo horší. Asi poprvé, co jedeme po větru. Sběř, Hrobičany, Chotělice, Sloupno a na Nový Bydžov. Zde je Cidlina rozdělena na Cidlinu a Mlýnskou Cidlinu. K domovu jedeme přes Mlékosrbý. Zde se na mostě s Cidlinou loučíme a u Písku zdravíme její sestru Bystřici, kam se k prameni vydáme jindy. K soutoku Cidliny s Labem u Poděbrad jet nemusíme, tam jezdíme dost často, takže hurá domů.

Vaše kuře

Cesta na Sněžku s rouškou

Vyprávěl jsem svůj příběh výletu na kole na Sněžku panu doktoru Trzskému a ten mi řekl, abych na toto téma napsal článek do Chlumeckých listů. A tak jsem se tedy osmělil...

Na Sněžce na kole jsem byl dvakrát, tam i zpět. Jel jsem přes Hořice, Miletín, přehradu Les Království, Hostinné atd. Něco přes 200 km. V pondělí 27. dubna byla předpověď krásného počasí. Škoda to nevyužít, i když kondice po zimě je slabší. Už nejsem nejmladší, (ročník 56).

Z televize jsem slyšel, že byla vyhrnuta od sněhu cesta od chaty Výrovka na Luční boudu. Využil jsem ČD, protože ráno bylo ještě chladno. Okolo -1 °C. Vyjel jsem vlakem v 5:31 hod. do Nové Paky. Jelo nás 5 osob. Z Nové Paky jsem jel do Hostinného. Jely jen 3 osoby. Do Hostinného jsem dojel bez zpoždění v 7:30 hod.

Vystoupil jsem, všude okolo ještě jinovatka, ale bezvětrí..., takže krásně. Vyrázil jsem směrem Proseč, Lánoh, Dolní Dvůr, provoz minimální. Lidí jsem venku neviděl. V Dolním Dvoře jsem mírně „zakufroval“. Nebylo se koho zeptat, navigace chyběla. Po chvíli jsem správný směr na Strážný našel, zde už začalo stoupání lesem. Ptáček mi zpíval na cestu. Po pár km jsem odbočil směrem Kotelské domky a Lahrový boudy. Dojel jsem k odbočce na Friesovy boudy, kde

jsem to již dobře znal. Zajel jsem se tam podívat, ale zavřeno a pusto. Je tam také minipivovar. Udělal jsem jeden snímek a pokračoval směr Výrovka.

Po chvíli se na cestě objevil sníh, proto jsem slezl s kola. Asi 3 km jsem kolo tlačil. Sníh se na kolo nabaloval. Sluníčko již svítilo a Sněžka byla ještě daleko. Výhledy krásné. Došel jsem na Výrovku, pár mladých turistů s lyžemi přicházelo od Pece pod Sněžkou. Výrovka byla otevřená, nabízeli balíčky a občerstvení.

Cesta na Luční boudu byla prohrnuta. Postranní bariéry sněhu se zvyšovaly. Mohl jsem jet na kole. Ale potu přibývalo a šlapání bylo stále horší. Potkal jsem prvního cyklistu, také staršího. Říkal, že sem jezdí často. Letos je prý sněhu méně. Jinak bývá ještě v červnu. Zeptal jsem se ho, jak vypadá cesta na Sněžku. Říkal mi, že je zavátá až po Slezský dům. Na Sněžku je prý zákaz vstupu. Poláci dali závoru. Přejít ji prý trestný čin. Tím mě trochu rozladil, ale dál jsem pokračoval směr Luční bouda (2,5 km).

Dojel jsem partu mladíků, co mířili také na Sněžku. Vyfotili jsme se, i ty skoro třímetrové bariéry sněhu. Dojel jsem na Luční boudu, kde bylo otevřeno. Podávali balíčky jídla i pivo lahvové za 70 Kč. Od Sněžky přišla parta mladých. Říkali, žádné problémy, Slezský dům

otevřený. Vyrázil jsem tedy do stopy asi 50 cm sněhu, jako na lyžích. Běžky by byly lepší, než kolo, které jsem měl. Šlo to pomalu, ale čas jsem nesledoval. Proto se říká, že čas neexistuje; to si jen vymysleli lidé, OD KDY DO KDY...

Šel jsem okolo klečí, kde se začal ozývat cvrkot. Ptáčka vidět nebylo. Po chvíli jsem ho v kleči uviděl. Malý asi jako červenka, ale hlavička červená. Až doma jsem od kamaráda zjistil, že to byla čečetka.

Napůl cesty jsem se setkal s mladíkem v cyklistickém dresu, který si prý nechal své kolo pohlídat obsluhou na Luční boudě. Pěšky došel z naší strany na Sněžku. Poradil mi, že mi kolo pohlídná i obsluha Slezského domu. Anebo abych šel po polské straně, je tam cestička asi 1 m široká, okolo sníh. Z naší strany bych musel nést kolo na ramenou a ke konci jsou řetězy. Poděkoval jsem mu za radu a pomalu pokračoval ke Slezskému domu.

Po čtyřech km jsem dorazil pod Sněžku, sluníčko svítilo, vítr nabíral na rychlosti. Slezský dům otevřený; polští vojáci nikde, jako zde za socialismu bývali. Ze Sněžky se vracelo pár turistů a říkali, že neměli žádný problém.

Vyrázil jsem po polské straně, závoru tam byla. Ale vzdávat se před vr-

foto: J. Urban

cholem, TO NE. Kolo jsem musel občas poponést, ale nesmekalo se to. Po jeden a půl km jsem vystoupal na Sněžku. Vítr foukal a plus 3 °C. Lidí pomálu. Asi 10. Sníh navátý jen u poštovny. Fotil jsem.

Trochu jsem se posilnil za větrem a zvesela pokračoval dolů. Cesta ubíhala rychleji. Směrem na Luční boudu se mi již nechtělo, proto jsem pokračoval přes Obří důl. Cesta dost namáhavá, 6 km do Pece. Místy jsem nesl kolo na ramenou. Ale ty scenérie, pohledy na Obří důl se sněhem v dálí, krása...

Cestou jsem se setkal se dvěma turistikami. Říkaly, že před týdnem tam byly ještě stopy po lyžích. Prý to sjíždějí dolů – hazarděři. Došel jsem ke kapličce před Pecí a mohl už nasednout na kolo. Dojel jsem do Pece p. Sněžkou, tam liduprázdno. Nemohl jsem se ani zeptat na cestu na Černou horu. Jel jsem tedy po silnici směr Úpa, Janské Lázně.

Do Janských Lázní je to slušně do kopce. Dorazil jsem k lanovce. Zde také liduprázdno. Jen v dálí 2 lidé přecházeli. Dělalí jim tam novou silnici, tak jsem musel po chodníku. Na Čer-

nou horu jsem už nepokračoval. Chtěl jsem totiž vidět Sokolskou boudu, než ji zbourají. Ale sílu jsem musel mít i na zpáteční cestu.

K domovu jsem vyrázil spokojen, že počasí vyšlo, tělo ani moc nebolelo. Nazpět jsem jel přes Rudník, Hostinné směr Dvůr Králové, přehradu Les Království, Miletín, Hořice v Podkrkonoší, Chlumec n. C. Silnice prázdné, měsíc mi svítil na cestu. Domů jsem dorazil v pozdních nočních hodinách – čas neexistuje. Prostě jen tak mít 160 km v nohách...
J. Urban

Město Chlumeck nad Cidlinou, MěKS Klicperův dům pořádá

10. ročník přehlídky souborů různých hudebních žánrů

pod názvem:

Chlumecké hudební léto 2020 na koupališti

Datum	Název	Hudební žánr
18.6.	Big Band Melodybrass Chlumeck nad Cidlinou	swing pop
25.6.	The Apples Praha	oldies
2.7.	Alžběta Nový Bydžov	rock-metal
9.7.	K2 Hradec Králové	pop rock
	Safari Hradec Králové	od Semaforu po Michaela Jacksona
16.7.	Total Randal Nový Bydžov	rock-metal
23.7.	Petr Vondráček a Lokomotiva Praha	rockenroll
30.7.	Vinc Kutná Hora	folk
	Alchymie Chlumeck nad Cidlinou	postfolk
6.8.	Májovanka Libčany	dechovka
13.8.	Komunál Chlumeck nad Cidlinou	rock
20.8.	B&C Band Chlumeck nad Cidlinou	bluesrock a countryrock
27.8.	Michal Pavlíček a trio - začátek 20:00 h. Praha	

Vždy ve čtvrtek od 19:00 - 21:45 hod. za každého počasí.

Vstupné: 70 Kč / studenti, důchodci, držitelé ZTP: 50 Kč
facebook.com/Klicperův dům

www.chlumecknc.cz

www.velkoplosna-projekce.eu

Chlumecké filmové léto

www.chlumecknc.cz

Město Chlumeck nad Cidlinou

&

VELKOPLOŠNÁ LED PROJEKCE

Vás zvou na 1.ročník

Chlumecké filmové léto 2020

Místo konání: Tréninková louka hasičů mezi koupalištěm a hokejbalovým hřištěm.
Vchod do areálu: Lávka přes Cidlinu, vjezd z ul. Na Hatích. Občerstvení zajištěno!
Změna programu vyhrazena! Začátky individuálně tak, aby akce končily ve 22 hodin.
Vstupné na místě. Akce budou konány pouze za nedešivého a nevětrného počasí.

23.6.2020 18:30

Startujeme
překvapením

30.6.2020 19:30

Rocks Vegas 2016

7.7.2020 19:30

Vlastníci

14.7.2020 18:30

A Star Was
Born

21.7.2020 18:30

METALLIC
Live in Nimes 2009

28.7.2020 18:30

PINK FLOYD
The Best Of

4.8.2020 18:30

Pumpkins United 2018

11.8.2020 18:45

The
Rocketman

18.8.2020 19:00

Rock in Rio 2019

25.8.2020 18:45

Live @ Moscow 2019

1.9.2020 19:30

3 Bobule

Tady je konec,

setkáme se
zase za rok!

CHLUMECKÝ KOTLÍK 2020

Spolek Město v zahradách a Město Chlumec nad Cidlinou vyhlašují již **10. ročník gulášového klání „Chlumecký kotlík“**, které bude veselým závěrem koupací sezony v areálu chlumeckého koupaliště. Tato zábavně gurmánská soutěž se uskuteční v sobotu dne **5. září 2020 od 10.00 hodin**.

Vyzýváme tímto vás všechny, kteří dáte dohromady soutěžní vařící tým v počtu pěti osob jakéhokoli pohlaví a věku a **přihlásíte se na Městském úřadě v Chlumu nad Cidlinou do 31. července 2020** u paní Ivany Fölklové, tel.: 495 703 891, e-mail: folklova@chlumecnc.cz, kde nahlásíte název vašeho týmu a soutěžního výrobku (počet družstev je omezen, a tak kdo dříve přijde...) a zaplatíte startovné.

Soutěžící jsou povinni ctít a dodržovat následující nekompromisní podmínky:

1. Soutěží 5 ti členný tým (zástupci spolků, sportovních, kulturních i zájmových organizací, firem, rodin či kamarádů z hospod z Chlumecka, z blízkého či dalekého okolí).
2. Tým musí podat závaznou přihlášku do **31. července 2020** na MěÚ v Chlumu nad Cidlinou u paní Ivany Fölklové (pokladna MěÚ) a zaplatit vratné startovné ve výši 300,- Kč, které bude vybíráno při odevzdání této přihlášky.
3. Každý soutěžní tým přinese 4 kg syrového masa, jakožto základní suroviny (může být předem nakrájeno) a další ingredience k výrobě soutěžního pokrmu. Přinesené suroviny budou na základě dodaných platných daňových dokladů pořadatelem proplaceny na místě až do výše 500,- Kč.
4. Pořadatel zajistí dřevo k topení (jiný způsob topení pod kotlíkem není povolen), zápalky, stůl, prkénko na krájení. Pro každý soutěžní tým bude připraven shodný kotlík s trojnožkou a ohniště.
5. Naběračku, varečku, nože na krájení a další ingredience k přípravě guláše si přinese každý tým vlastní.
6. Převzetí kotlíků se uskuteční od 9.00 do 9.30 hod.
7. Zapálení ohně pod kotlíky bude hromadně odstartováno přesně v 10.00 hod. Stanovená doba na přípravu guláše je 4 hodiny. Soutěžící musí tento guláš uvařit na místě soutěže (koupaliště), tým, který uvaří guláš předem a zde ho jen ohřeje, bude diskvalifikován.
8. Start ochutnávání veřejností bude pořadatelem z pódia zahájen ve 14.00 hodin odpoledne. Tým, který začne vydávat soutěžní guláš dříve, bude diskvalifikován.
9. Hodnotit budou všichni ti, které tímto také zveme, kdo zaplatí vstupné ve výši řádného vstupného na koupaliště. V ceně vstupného bude v tento den plastový talíř, lžice a jeden hlasovací žeton, který návštěvníci, po ochutnání gulášů, vhodí do připravených uren a tím rozhodnou o vítězi. Soutěžící týmy si mohou zajistit přízeň hodnotitelů z řad rodinných příslušníků a kamarádů. Vítězí guláš, který získá nejvíce sečtených bodů na odevzdaných žetonech. Hlavní cena bude sud dobrého piva!
10. Bude též udělena zvláštní cena pořadatele – PUTOVNÍ POHÁR.

11. Zveřejněna budou pouze první tři místa pořadí hodnocených kotlíků.

12. Zdravotní služba pro pomoc přejedeným nebude organizátory soutěže zajištěna.

Všechny soutěžní týmy jsou povinny seznámit se s výše uvedenými pravidly. Neznalost neomlouvá!

Nakonec vyhraji všichni, soutěžící i diváci (ochutnavači). Výsledky soutěže budou uveřejněny v Chlumeckých listech.

V průběhu celého soutěžního dne bude připraven bohatý zábavný program pro děti i dospělé.

Arnošt Vítek,
předseda spolku „Město v zahradách“

Inzerce

Typ pro vás, kteří to tu máte rádi

Před několika týdny se mi zcela náhodou dostala do ruky kniha Jana Řehounka **Toulky krajem dolní Cidliny**, která vyšla v letošním roce. A protože už podle názvu se toto jistě záslužné literární dílo dotýká i našeho města a jeho blízkého či jen nepatrně vzdálenějšího okolí a protože to tu mám rád (nechci používat slova patriot), nenechala mě tato knížka lhostejným a už po při prvním nahlédnutí jsem byl nadšen. Kniha obsahuje mnoho více i méně známých faktů a doprovázejí ji nejen zajímavé černobílé obrázky a dobové fotografie, ale i pověsti a příběhy, které se k daným místům vztahují. Putování začíná od soutoku Cidliny s Labem, prochází proti proudu řeky a končí ve Smidarech za soutokem s Javorkou. Nabízí spoustu mimořádně zajímavých míst s bohatou historií a s řadou architektonických památek. Kniha nás tedy provede nejen Chlumcem či Novým Bydžovem, ale třeba i Žehuní se souborem

méně známých barokních památek a známým velkým rybníkem. Zajímavé je i přiblížení obory Kinských u Kněžiček, zmínka o zaniklém větrném mlýně v Levíně či připomenutí keltské tra-

dice v Dobšicích, dozvíme se zprávy o historických Žiželicích, ale i o dřevěných zvonicích v Končicích, Vysočanech, Měníku nebo Skřivaněch, navštívíme místo posledního odpočinku Kinských v Mlékosrbech, zajímavé kostely v Opočnici, Nepolisech, Smidarech, Lučicích či Starém Bydžově.

Oblast Poceradliní je velmi bohatá i na lidovou slovesnost. Připomeňme si například bájný vrch Oškobrň, který je opředen řadou příběhů o svatém Vojtěchu, svatovojtěšské legendy se objevují i v Libici nad Cidlinou, kolem Žehuňského rybníka se to zase hemží hasmami a čerty, zakleté duby můžeme najít v lese u Mlékosrb a kniha připomíná i lučického žravého Benedu.

Samotná řeka Cidlina má řadu přítoků, mlýnských struh a nádherných zákoutí. A protože je to naše „rodná“ řeka, každý z nás si v této knize určitě může najít místa svému srdci blízká.

Josef Komárek

Chlumecká škola se hlásí

ZNOVUOTEVŘENÍ ŠKOL

Základní škola se znovu otevřela pro žáky 9. tříd a prvního stupně.

Na přijímací zkoušky se od 11. května připravovaly 3 skupiny deváťáků.

25. května začala také výuka prvostupňových. Těch nastoupila téměř polovina a bylo vytvořeno 16 skupin. Dělení nebylo jednoduché, protože nařízení z ministerstva je nekompromisní. Vytvořit skupiny max. 15 žáků a neměnit je po celou dobu pobytu ve škole. Hlavním kritériem tedy byl odchod žáků ze školy. I přesto se povedlo, že většina se učí se svojí třídní paní učitelkou nebo učitelem, kteří se střídají s druhým vyučujícím nebo paní vychovatelkou, aby mohli ještě vést učení na dálku s dětmi, které zůstaly doma.

Od 8. června nastoupili, dobrovolně a v omezeném režimu, žáci 2. stupně.

Jsm rádi, že škola zase ožila, i když je to všechno úplně jiné. Všichni doufáme, že se v září vše vrátí do normálu a budeme moct začít s klasickou výukou.

Mgr. Gabriela Masláková,
zást. ředitele

Inzerce

MATEŘSKÁ ŠKOLA BERUŠKA

www.msberuska-chlumec.cz

MŠ BERUŠKA VÁS ZDRAVÍ!

Milí čtenáři,

opět se vám hlásíme po delší pauze, protože, jak všichni víte, byla naše MŠ z důvodu celosvětové pandemie koronaviru ke dni 17. 3. uzavřena a všichni jsme moc rádi, že jsme mohli 11. 5. opět přivítat děti – i když za zprísněných hygienických podmínek.

V době uzavření mateřské školy však nikdo nezahálel. Paní učitelky připravovaly úkoly pro své malé svěřence, kteří si sice užívali rodinnou pohodu, ale přece jen to byla dlouhá doba a určitě rodičům docházely nápady. Mohli tak využít inspiraci na našich webových stránkách. Každý týden našli nové náměty pro šikovné ručičky, chytré hlavičky, mohli si zapívat podle obrázků nebo naučit novou básničku. Příjemná byla odezva od rodičů, kteří posílali fotografie a vzkazy, jak pracují s dětmi ☺.

Paní uklízečky se zase snažily vylepšit prostory naší školky a natíraly lavičky ve třídách, průlezký, hrací prvky na zahradě a pečovaly o „školkovou“ zahrádku.

Před otevřením jsme všichni společně prováděli dezinfekci všech hraček a prostor v budově i na školní zahradě

a nyní je již z oken slyšet dětský smích a štěbetání, i když jen v omezené míře. Někteří rodiče mají ještě obavy z nákazy, proto jsou zdrženlivější a své děti zatím do kolektivu nedali.

Počasí nám po otevření školky přálo, a tak jsme mohli být s dětmi co nejvíce venku. Děti si brzy zvykly na pravidla, která nám připravilo MŠMT ve svém Manuálu pro provoz MŠ. Na zahradě měly jednotlivé třídy své činnosti, ve kterých se postupně střídaly. Na „dračku“ šla vzduchová trampolína, pavučinová prolézačka, housenka, skluzavky, ale i tvoření na pískovišti.

Moc nás mrzí, že kvůli nastalé situaci jsme museli zrušit některé děti i vámi oblíbené akce – např. besídky ke Dni matek, školku v přírodě, Materinku v Novém Bydžově a také výlety na závěr školního roku.

Všichni ve školce věříme a doufáme, že od září již vše bude probíhat tak, jak má, a akce, o které jsme letos přišli, si v tom dalším roce pěkně užijeme.

A co na závěr? Samozřejmě přání, ať vše ve zdraví přechkáme a zase jsou vidět úsměvy všech okolo nás!

Kolektiv MŠ Beruška

PŘEJEME HEZKÉ PRÁZDNINY

Jistě budete souhlasit, že v téhle zvláštní situaci (způsobené záhadnými viry) jsme se ještě nikdy neocitli.

Nejprve jsme se divili a nevěřili, pak nastoupily obavy o zdraví a vše vyvrcholilo uzavřením školky. Ne však kvůli prázdninám, ale pro nebezpečí, které všem hrozilo.

Ale protože jsme zvyklí se na svět dívat spíše optimisticky, věřili jsme, že se s dětmi do letních prázdnin ještě setkáme. Aby se měly na co těšit, podařilo se nám v době uzavření MŠ nainstalovat v jedné třídě klimatizaci, vymalovat, položit nový koberec, pečlivě umýt a vydezinfikovat všechny prostory školy i všechny hračky.

Byli jsme moc rádi, že se po skončení tohoto období život v naší MŠ rychle vrátil do zajetých kolejí. A protože škola v přírodě a výlet do ZOO musely být zrušeny, rozhodli jsme

se, že alespoň v omezeném rozsahu dětem tuto „újmu“ vynahradíme.

A tak jsme pořádali pěší výlety do okolí města, sportovní soutěž na zahradě MŠ, zahráli jsme si šipkovanou s hledáním pokladu, oslavili jsme MDD a svezli jsme se kočárem taženým koňmi, uspořádali jsme oslavy narozenin, s nejstaršími školáky jsme přespali ve školce, hráli jsme na indiány a opékali burty. Prožili jsme projektové dopoledne se základy programování. Teď se ještě těšíme na divadelní představení, na zahradní slavnosti s loučením s nejstaršími školáky, na ochutnávání zmrzliny a nanuků při vycházkách do města. A přejeme si, aby děti na tento školní rok vzpomínaly v dobrém, jako my.

HEZKÉ PRÁZDNINY!

kolektiv MŠ U Zámku

Dům dětí a mládeže Chlumeck nad Cidlinou, 9. května 198, 503 51, tel. 495 485 357

PŘÍRODOVĚDNÝ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR – PROGRAM

Termín: 20. 7. – 24. 7. 2020

PONDĚLÍ 20. 7.	Dopoledne: Výtvarná činnost Odpoledne: Netradiční sporty, hry na hřišti DDM Sraz: od 8.00 do 8.30 hodin v GT klubu DDM Ukončení: v 15.30 hodin Strava: oběd + pitný režim zajištěn S sebou: přezůvky do budovy
ÚTERÝ 21. 7.	Ukázka výcviku psů (přednáška o psech, ukázka loveckého výcviku, canisterapie) Sraz: od 8.00 do 8.30 hodin v GT klubu DDM Ukončení: v 15.30 hodin Strava: oběd + pitný režim zajištěn S sebou: přezůvky do budovy
STŘEDA 22. 7.	Plánován celodenní výlet dle aktuálních podmínek (autobusem) Sraz: od 8.00 do 8.30 hodin v GT klubu DDM Návrat: v 15.30 hodin k DDM Strava: oběd zajištěn
ČTVRTEK 23. 7.	Návštěva Bioparku Štít (celodenní pěší výlet + koupání) Sraz: od 8.00 do 8.30 hodin v GT klubu DDM Návrat: v 15.30 hodin k DDM Strava: oběd zajištěn
PÁTEK 24. 7.	Dopoledne: Dobrodružné putování „Po stopách zvířat v přírodě“ Odpoledne: Sportovní soutěže + opékání Sraz: od 8.00 do 8.30 hodin v GT klubu DDM Ukončení: v 15.30 hodin Strava: oběd + opékání zajištěno S sebou: přezůvky

Každý den s sebou: sportovní oblečení a obuv, pláštěnku, svačinu a pití na celý den, kartičku zdravotní pojišťovny (stačí okopírovaná), kapesné (dle zvážení rodičů)

Poplatek příměstského tábora: 1.800,- Kč

Tel. kontakt na vedoucí: Panchartková Lucie – 777 796 747

Podepsanou přihlášku: odevzdejte osobně v DDM (můžete i do schránky) nebo poštou

TERMÍN PRO ODEVZDÁNÍ PODEPSANÉ PŘIHLÁŠKY A UHRAZENÍ POPLATKU JE DO 30. 6. 2020.

Poznámka: V případě nepříznivého počasí je náhradní program zajištěn.

Informace najdete:

www.ddmchlumec.net nebo přímo v DDM,
tel. 495 485 357.

Investice do vaší budoucnosti
Spolufinancováno Evropskou unií
z Evropského fondu pro regionální rozvoj

Město a jeho ulice (22)

Ulici **Vincence Beneše** najdeme za zámek jako krátkou spojnici z ulice Vrchlického do ulice Selských bouří. Vincenc Beneš se narodil 22. 1. 1883 v nedalekých Lišicích, jeho rodný dům je dnes ve velmi špatném stavu a pamětní desku s připomínkou slavného rodáka proto místní umístili na bývalou školu. Slavný malíř a grafik patří vskutku mezi národní umělce. Zařadil se mezi umělce, kteří dostali právo podílet se na výzdobě Národního divadla i Národního památníku na Vítkově. Již jako mladý malíř se přihlásil ke svému rodnému kraji a jeho historii u nás nejznámějším obrazem Selské povstání 1775, který namaloval před sto lety pro velkou Výstavu okresu chlumeckého. Obraz byl také později na žádost

města vystavován v Městci Králové a desítky let byl v kreslirně chlumecké školy. Stavební úpravy ve škole nastolily palčivou otázku Kam s ním? Chvilí byl umístěn v zámecké oranžerii, nakonec skončil na radnici, ale ani zde není prostor pro jeho umístění ideální. Na radnici jsou v kanceláři starosty ještě dva obrazy, které městu malíř věnoval s příslibem jeho představitelů, že je umístí v budoucí galerii: Chlumecký zámek a Kytice. Také v rodných Lišicích mají obrazy V. Beneše. Ještě za svého života dal také souhlas k tomu, aby jedna z našich ulic nesla jeho jméno. Vincenc Beneš zemřel v Praze v početněm věku 96 let 27. března 1979. Jeho hrob najdeme na pražském Vyšehradě. Souhlas, aby město pojmenovalo ulici jeho jménem, dal již na jaře 1968. Stavební úprava komunikace je z roku 1992.

Vrchlického ulice vychází z kruhové křižovatky u benzínové stanice za zámek a ústí do Nádražní ulice. Ve své dnešní podobě byla vybudována teprve v šedesátých letech minulého století. Ještě nedávno uzavírala městskou zástavbu na západě, dnes již patří k rušným vnitřním městským ulicím obestavěným rodinnými domky. Chodník podél zámeckého plotu byl vybudován v roce 2008. Ve stejném roce zde byla budována kanalizace v severní části směřující k nádraží. Stavebně byla ulice dokončena až v roce 1973. Rekonstrukce části vozovky podél zámku byla provedena v roce 2013, když na stejný úsek byla již dříve položena vrstva balené směsi, ale s malým efektem. Rekonstrukce kanalizace v severní polovině ulice byla provedena v roce 2015. Své jméno ulice získala v roce 1969.

Ulice V. Beneše 2014

LETNÍ TÁBOR CHOCNĚJOVICE 2020
PS TÁBORNÍK uvádí

NÁVRAT DO BUDOUCNOSTI

2.8 - 15.8.2020

cena: 2990,- Kč
tel.: 775 011 155
www.PsTabornik.cz

Chodník podél zámeckého parku ve Vrchlického ulici

Jaroslav Vrchlický, český básník, dramatik, spisovatel, univerzitní profesor, žil v letech 1853–1912. V básnické sbírce Selské balady jsou také verše věnované selskému povstání 1775. Některé dramatické skladby jsou na našich jevištích dosud uváděny, někdy v upravené podobě: Noc na Karlštejně. Byl také významným překladatelem. Jeho dcera Eva, herečka ND, napsala i několik vzpomínkových knih na tohoto významného autora. Svá dětská léta trávil Emil Frída (což je jeho vlastní jméno) v nedalekých Ovčárech, dnes známých automobilkou TPCA. Na zdejší škole má také pamětní desku, připomínající jeho školní léta. Již jste si j všimli při některé z vašich cest do Kolína?

Zahradní ulice vlastně žádnou ulicí není a ani nebyla, i když si své pojmenování nese již od března 1899 a v době protektorátu měla i stejné německé označení Garten Gasse. V historii našeho města byla dokonce velmi známou i jeho

přespolním návštěvníkům, protože ji vstupovali povozníci do dvora zájezdní hospody, která bývala na místě dnešní lékárny. Také na druhé straně byl šenk, který byl dokonce v provozu již v době, kdy naproti postavili Scherksovi svou lékárnu a podle majitele Pachmana nesla ulička dokonce své lidové označení předtím, než ji měšťtí radní dali úřední pojmenování. Pojmenovali ji příhodně podle zahrad, kterými procházela. Ale ještě si i já pamatuji, že by ji projel povoz jen velmi těžko. Tak možná samotný koník s malou károu. Žádné znaky charakterizující ulici nenese a možná i proto si vysloužila ještě jedno lidové označení začínající na pos..., ale dále to ani nenapíši. Nové slávy se ulici bude dostávat jen velmi pozvolna. Dokonce došlo k tomu, že se její název vytratil z úředního registru, a protože po roce 1990 tu opět vznikla pohostinská provozovna, muselo být pojmenování ulice zastupitelstvem obnoveno. Došlo k tomu 13. dubna 2011 a nebyl to April.

Ještě jednu zajímavost jsem ponechal na závěr vyprávění o této uličce. V roce 1855 vyvolali sousedé (mezi nimi hostinský Pachman, lékárník Scherks, obchodník, pozdější zakladatel nemocnice Wenzel na straně od kostela, ale i ti na druhé straně od Jägerhausu) jednání s purkmistrovským úřadem, jak řešit večerní neklid a snad dokonce krádeže na přilehlých zahradách. Navrhli, aby se ulička na noc zavírala. Radnice na jejich návrh přistoupila, když sousedé sami pořídí vrata a dohodnou, kdo je bude večer zamykat a ráno odevírat. Ulice musí také být volná v případě poplachu vyhlášeném kostelním zvonem. Protokol uložený v SOkA potvrzuje, že na všem tom se sousedé dohodli. Jak to opravdu s těmi vraty fungovalo, jsem ale v žádném následném zápisu nenašel. Jen tak uvažuji, zda by uličce dnes taková vrata opět neslušela.

Také **Zámostecká ulice**, která patří k nejrušnějším ve městě, může dokládat svým pojmenováním politické dění v minulém století. Za první republiky byla plná živnosti: cukrář, pekař, kamnář, strojník, švec, dva hostince, koloniál a ve výčtu bychom mohli pokračovat až po lékaře. Z nich tam již nenajdeme nikoho, jen jedno auto za druhým směřuje na Hradec. Královéhradecká ulice, to také byl její první úřední název z roku 1899. V lednu 1934, to byla ještě i tou popsanou obchodní tepnou, byla přejmenována po prvním československém ministru financí na ulici Dr. Aloise Rašína. To jméno dokonce snesla i protektorátní správa, a tak jsme si při vjezdu do města mohli vedle Chlumetz an der Cidlina přečíst i uliční tabulku Dr. Al. Rašín Gasse. Od 3. 5. 1948 nesla jméno oblíbeného ministra, ulice Jana Masaryka. V roce 1955 získala své dnešní pojmenování, ale ke svému někdejšímu lesku se již nevrátila. Projíždějící auta ji jen více zaprášila. Je jen dobře, že s odklonem nákladní dopravy je dnes alespoň klidnější. Po-

Poznáte Zámosteckou ulici na staré pohlednici od Jana Doudy (po pravé straně zámeček v Zapči)?

Mezi mosty přes Cidlinu a Bystřici byl ještě jeden přes mlýnský náhon (z archivu Jana Doudy)

slední rekonstrukce vozovky byla prováděna v roce 1989. Město postupně také budovalo chodník do Nového Města. První část s osvětlením byla dokončena v roce 1972, ze stejné doby pochází lávka přes Bystřici, která s rekonstrukcí mostu byla v roce 2016 stržena a byla opět obnovena. Panelový chodník podél silnice č. 11 byl vybudován v akci Z 1983 a ten byl upraven asfaltem po roce 2000 včetně chodníku u Skalky. První samostatné veřejné osvětlení v části městské zástavby bylo vybudováno v roce 1962, zpevněný chodník 1975. V roce 2016, při rekonstrukci mostu přes Bystřici, byla lávka pro pěší odstraněna. V první polovině sedmdesátých let ji pro město postavili zaměstnanci Desty v akci Z a přežila téměř půlstoletí, když její údržba byla minimální. V roce 2017 byla zřízena nová lávka. Povolovací řízení a náklady byly nesrovnatelné. U nové lávky se protáhlo více než na rok.

-ijv-

Inzerce

Chlumecký měšťanský ostroželecký sbor (6)

Ostroželci po více než sto letech ukončili činnost

Po otevření nové střelnice zažili ostroželci a s nim také městečko ještě několik let slávy a zřejmě nepředpokládali, že se blíží konec jejich aktivit. V roce 1911 vypracovali nové spolkové statuty. Obsahovaly také ustanovení, že v případě rozpuštění spolku převezme jmění do opatrování městská rada a po 15 letech rozdělí úrok deseti potřebným bývalým členům. V roce 1915 již tento

běhu trvání sboru také došlo k úpravě stejnokroje: černý kabát se stojatým límcem, 10cm široké výložky, bílé knoflíky, tmavomodré kalhoty s červenými lampasy, v létě bílé plátěné kalhoty, plášť z černého sukna, černý klobouk s tmavozeleným chocholem. Při cvičení černá blůza, černá čepice. Hudebníci byli vystrojeni jako střelci, jen měli kabát ozdoben lyrou a kapelník červenou šerpou. Zbrání byla zadovka, která patřila sboru, bodák, důstojníci a šikovatel měli šavli. Zdalipak v následujícím seznamu chlumeckých ostroželců z roku 1914 najdete svého prapředka? Jiří Tercián, setník, Josef Drážný, nadporučík, Julius Kynčner, poručík, Václav Chára, šikovatel, Emanuel Líbal, šikovatel, Alois Müller, četař, Alois Tláškal, četař, Josef Záborský, desátník, Josef Louda, desátník, Josef Faltus, desátník, Václav Ďoubal, desátník, Josef Zima, desátník, František Veselý, střelec, Václav Šanda, střelec, Václav Kukla, střelec, Václav Zikmund, střelec, Václav Volný, střelec, František Drahoukoupil, trubač, František Malina, střelec, Josef Smutný, střelec, Václav Svoboda, střelec, Emanuel Kalinka, střelec, Jan Synek, střelec, Josef Tikovský, střelec, Antonín Krejčí, střelec, Josef Bydžovský, střelec, Vilém Kalinka, střelec, Antonín Turek, střelec. Je zřejmé, že počet ostroželců již nestačil ani na půl setniny. Možná jsem někomu pokroutil jméno, nebo přidělil špatnou hodnost. Pokud ale ještě máte na půdě kousek jejich uniformy, předejte ho do muzea, než ho myši, nebo rybičky zlikvidují. V hradecském archivu je celá kniha se seznamem ještě starších ostroželců i kniha členů pohřebního bratrstva, jak platili své členské příspěvky. K ostroželcům také patřil kloboučník Josef Kalina, otec budoucího starosty, Franc Sokolář, dědeček budoucího hrdiny popraveného fašisty, Václav Posejpal, puškař, jehož řemeslo zajišťovalo střelcům nezbytné služby, věhlasný hodinář Edmund Kinsner, soudník vykonavatel Bedřich Ort, povozník František Heřman, malíř Josef Kincner a ve výčtu jmen bych mohl pokračovat na několik stránek. Byli mezi nimi řez-

níci, pekaři, kartáčníci, sedláři, kováři, koláři, truhláři, bednáři, krejčí, mistři ševcovského řemesla, sládci, zedníci, mistři a stavitelé (což v minulosti bylo totéž), sklenář, kupci, obchodníci, advokát, lékař, ředitel velkostatku, továrník Frič a Stutz, prvního jsem již zřejmě připomněl v předchozím textu. Proto raději ukončím svůj výčet zahrnující nejen jména, ale některá již zapomenutá řemesla. Po Velké válce měli obyvatelé více starostí se zajištěním živobytí, než aby mysleli na to, jak ukrátit dlouhou chví-

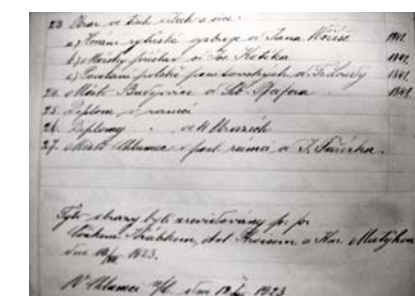

Pohřební bratrstvo mělo samostatné statuty

Členská legitimace Josefa Faltuse s podpisem velitele Jiřího Terciána

článek nebyl uveden, protože takové rozhodnutí zastupitelé zřejmě neschválili. Noví ostroželci mohli do sboru vstupovat již od 18 let. Zdeněk Kinský se vzdal protektorátu pro nesouhlas se statuty. Bylo v nich uvedeno, že protektor, aby mohl sboru předsedat, musí být současně jeho členem. Ostroželci se také dohodli, že pro trvání sboru je třeba nejméně 20 členů. Půl setniny tvoří 40 členů, setninu nejméně 60 členů a půl praporu nejméně 130 členů. Výrukování ostroželci konají na vlastní náklady. Volby se konají po 3 letech. V prů-

Seznam ostroželeckých terčů (obrazů) z roku 1923

li při radovánkách. 17. dubna 1921 se 29 členů privátního měšťanského sboru rozhodlo o jeho rozpuštění. Univerzálním dědicem veškerého majetku stanovili město Chlumec n. C. Manželé Jiří a Františka Terciánovi požadovali za pozemek doživotní užívání 3 korců luk, které jim má město přidělit. Město také mělo do štítu střelnice zasadit pamětní desku a zavázat se, že si ten majetek pro věčné časy ponechá ve svém vlast-

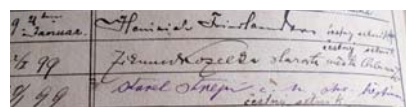
nictví. Mělo přijmout také zvláštní závazek k posledním členům, např. volné vstupenky na koncerty a jiné akce. Městští radní tak rozsáhlé podmínky odmítli, kolem daru se opakovaně táhly dlouhé debaty, které se promítaly i do vztahu spolku ostrostřelců a jejich pohřebního bratrstva. Pan Petr Kmošek uvádí ve své knize Střelecké spolky v Čechách, že spolek zanikl až v roce 1927. Celých těch šest roků, od roku 1921 se zřejmě táhly rozpory mezi městskou radou a obou spolků, které měly část členů společných. Protokol z poslední valné hromady nemohl být naplněn, proto zřejmě nebyl předán na okresní úřad v Novém Bydžově. Ten se opakovaně dotazoval, jak to se spolkem ostrostřelců je. Jiří Tercián odpovídal, že okres informoval, jeho úředníci odpovídali, že nic nevědí. Podobně se dotazoval na chlumecké radnici, ale ani radnice se neměla k vyjádření. Zádrhel také vznikl s tím, že se oba spolky nemohly dohodnout na výkladu svých platných stanov a komu patří zbylý majetek. V roce 1923 byla jeho část prodána, zbraně byly údajně ponechány členům na památku, část byla zapůjčena místním sokolům a část snad zapůjčena divadelním ochotníkům ve Staré Skřeněři. Za panem Malinou, činovníkem místních sokolů, se vypravila delegace ostrostřelců (vlastně bývalých) a jak to dopadlo ve Staré Skřeněři jsem vůbec nevypátral. Nikdo se však k uvedeným krokům nehlásil. Pohledávka za prodaný majetek zůstala za panem Terciánem, ale když se členové na mimořádné schůzi dotazovali, kolik vlastně činí, bývalý setník se cítil uražen. Město se začalo o obrazy zajímat teprve, když jich již část byla zcizena. V roce 1886 obsahoval soubor 37 obrazů, v roce 1923 jich zahrnoval inventurní soupis o deset méně. V červnu 1924 byl předseda spolku povolán na okresní úřad, aby vysvětlil situaci. Následující vysvětlující dopis sděloval, že sbor byl rozpuštěn „po válce“, zbraně ponechány členům na památku. Soupis v roce 1895 uváděl 48 pušek zadovek Wenzlovek. Úřad ale zřejmě spokojen nebyl. Navíc byla radnice vyzvána, aby založila nový střelecký spolek Národní jednoty střelců. Zdeněk Kinský projevil zájem, že odkoupí obrazy. Slavnost předávání praporu na zámku, Bývalé staré skleníky na zámku, Hon na jeleny v oboře, Kaple na starém hřbitově. O stejné obrazy údajně projevil zájem také Jiří Tercián a bylo mu vyhověno.

V Zubatovské kapli, vybudované 1842 jako hrobka, byly v přízemí uloženy ostrostřelecké terče. V hrobce jsou vedle rodiny ostrostřelce Zubaty pohřbeni také vlasteneneční kněží Velich a Šafránek

Dnes již opravdu můžeme napsat, že sbor chlumeckých ostrostřelců ukončil svou činnost s koncem války a c. k. mocnářství. Vždyť jim ve Vídni odešel nejvyšší velitel a koho by měli poslouchat. V nové republice začaly také nové pořádky a jak již bylo uvedeno, i nové spolky.

Střelnice s klubovou místností, která byla otevřena před deseti lety a z důvodů války byla používána jen velmi málo, se stala nepotřebnou. Největší zájem o klubovnu s restaurační místností měl její dosavadní nájemce pan Mikoláš

Kozelkův podpis v knize členů ostrostřeleckého sboru

Pozvánka chlumeckých ostrostřelců na slavnost otevření nové střelnice Na Františku

Pultr (jeho nástupcem ve výletní restauraci byl syn Leopold) a tomu ji také nakonec prodali. Po oblíbené hospůdce již nezůstala žádná památka, zejména když ji také postihl červený kohout. Jak již bylo uvedeno, s prodejem inventáře vznikla řada nepříjemností a členstvo obou spolků se mezi sebou rozhádalo. Jiří Tercián, který byl dlouholetým tahounem spolku, odstoupil velmi uražen za nepochopení od svých soudruhů. O podrobnostech toho mnoho nevím, proto je raději vynechám. Jiří Tercián zemřel v roce 1926.

Obrazy i ostatní inventář po nějaký čas ještě pan Pultr ponechal uloženy v bývalé spolkové místnosti, prapor byl ponechán u předsedy. Následně byly přeneseny k Jelenu. Ačkoliv jsou uvedené předměty popsány jako obrazy, víme, že šlo převážně o slavné chlumecké ostrostřelecké terče. Část z nich je dnes součástí muzejní sbírky. 21. ledna 1925 byly zbylé obrazy uloženy do sklepa ve škole. Jejich cesta do současného musea v Loretě byla ještě velmi klikatá. Do roku 1952 byly v muzeu, po jeho přemístění se údajně běžně nevystavovaly. Vzpomínám, že také na jejich výstavu v Zubatovské kapli. Po zániku chlumeckého muzea koncem šedesátých let převzalo terče Krajské museum v Hradci Králové, které se postaralo o jejich renovaci. Dokladů o celkovém vypořádání zbytku ostrostřeleckých relikvií je však velmi málo. Vedle terců zůstal v muzeu také spolkový prapor, ale není vystaven.

Slavnému ostrostřeleckému sboru odezněla po více než 120 letech labutí píseň, pohřebnímu bratrstvu ale stále zůstávala povinnost, aby plnilo poslání, ke kterému bylo v roce 1867 založeno: důstojně se rozloučit se členy ostrostřeleckého sboru na jejich poslední cestě. Pohřební bratrstvo mělo vlastní stanovy. Smyslem jeho založení bylo shromáždit jistinu pro uspořádání slušného pohřbu jeho členům za účasti uniformovaných ostrostřelců pod jejich praporem. Členy se mohli stát ostrostřelci, ale také členové jejich rodin od 20 do 40 let věku. Výjimky mohl povolit výbor, u starších po zaplacení příslušného rozdílu vkladu, aby zbylo na zaplacení nákladu pohřbu pro všechny členy ve stejné hodnotě. V sedmdesátých letech byl vklad i roční příspěvky ve zlatých, po peněžní reformě v rakouských korunách. Podle věku 6–12 K, roční příspěvek 2 K. Po ukončení činnosti ostrostřelců již nemohli být noví členové pohřebního bra-

trstva přijímání. V roce 1900 bylo evidováno 93 členů, v roce 1936 26 členů a 13 členek. Ženy byly poprvé přijímány v roce 1911, celkem jich kniha eviduje 32. Ostrostřelecký sbor ženy do svých řad nepřijímal. V archivu jsou uloženy dvě knihy s evidencí členů a členek pohřebního bratrstva a placením členských příspěvků. Evidenci vedl Josef Oliva, od roku 1899 L. Celler, od 1904 V. Levínský a posledním byl Čeněk Jeřábek. Členové pohřebního bratrstva měli především zájem, aby ve spolkové pokladně něco zůstalo právě na jejich poslední cestu pod ostrostřeleckým praporem. Dokonce začali bránit i volným obchodním vztahům a vymínili si, že z pokladny pustí jen za poslední služby, které ostatním členům poskytnou jen jejich živnostenská bratři, rozumějme: členové stejného spolku. Tak se například stalo, že jedné vdově, která si pořídila rakev od jiného, než zvoleného truhláře, z pokladny odmítli cokoliv uhradit. Stejně tomu bylo i u smuteční kapely. Jediným kapelníkem, který mohl hrát na pohřbu bývalého ostrostřelce, byl až do svého odchodu pan Hruška. Členové postupně přirozeně ubývali a navíc, jak je zřejmé, nebyla mezi nimi již žádná bratrská svornost. Bylo

Kaplička sv. Františka dala v roce zbudování 1881 pojmenování celému návrší včetně nové střelnice ostrostřelců

dokonce dost obtížné, aby se na pohřeb svého bratra vypravili se spolkovým praporem. Ještě alespoň stačili zakoupit prostý smuteční černý prapor. V roce 1938 konstatovala valná hromada, že z bývalého slavného ostrostřeleckého sboru zůstává pouze 14 členů. To ji přivedlo k usnesení o ukončení činnosti

pohřebního bratrstva a 21. května 1940 se sešla opravdu poslední valná hromada, při které bylo každému zbývajcímu členu vyplaceno 500 Kč na vlastní pohřeb a nějaké drobné byly ještě ponechány na ostatní náklady s likvidací spolku spojené. Úředně spolek zanikl výnosem zemského úřadu 17. května 1940. I když oba spolky patřily ke konzervativním, bylo v nich členy řada místních vlastenců a pokrokářů. Poskytovaly zábavu všem vrstvám obyvatel městečka, některým aktivní, jiným pasivní účast na lidových slavnostech. Mezi členy se podle evidence vystřídalo více než 600 obyvatel, ale poslední zápisy se nezdaří úplně. Při nedělních promenádách potom udělaly radost násobnému počtu obyvatel městečka. Taková byla doba, i dnes se často skláníme před novými modlami, jak to okolnosti požadují. Vedle svědectví místních kronikářů najdeme řadu úředních spisů i zápisů samotných ostrostřelců uložených ve fondu městských archiválií ve Státním okresním archivu v Hradci Králové. Chybí však ty nejstarší. K velmi cenným svědectvím, i když někdy nemusejí být zcela věrné, patří rukopisné Letopisy Václava Klemense.

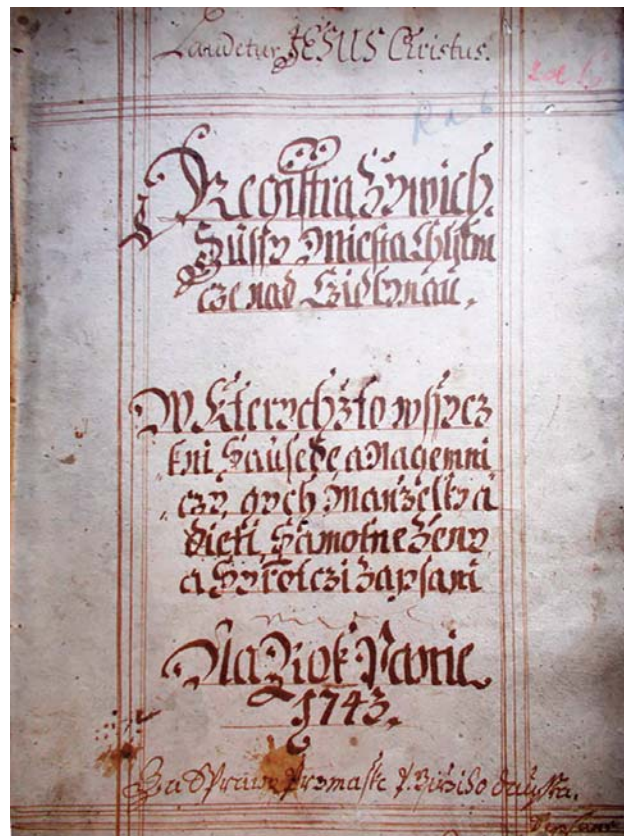
-ijv-

Inzerce

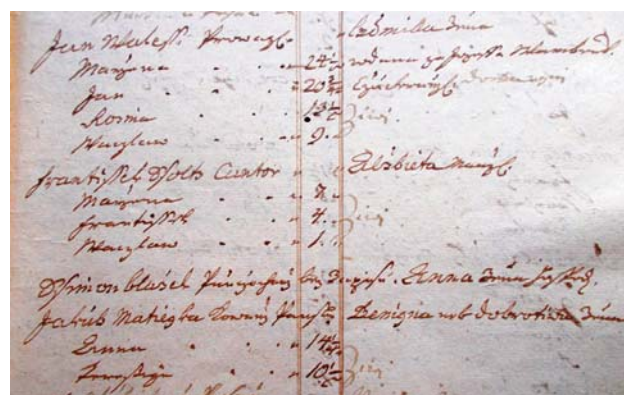
Od kantora Šolce k hraběcímu architektu Josefu Míčovi (2)

Studium historie v archivech je trochu jako droga, jako když v detektivce hledají krůček po krůčku pachatele. Já spatřil Šolcovy zápisky, mohl jsem v nich listovat, ale jak se dostaly do Čáslavi, když se zrodily v Chlumci? To mně vrtalo hlavou. Jak k tomu došlo, zapsáno nikde není, proto jako detektiv jsem se pustil do spekulace. Čáslavská muzejní kustodka, spravující sbírku písemností, Bc. M. Dvořáková na můj dotaz odpověděla, že kniha je snad v muzeu již od jeho počátků a do sbírek ji vložil sám pan Kliment Čermák, jeden z jeho spoluzakladatelů. Čermák (1852–1917) byl čáslavským učitelem, ale také velkým českým vlastencem, starostou spolku Včela čáslavská, organizátorem místního muzea se zálibou v archeologii a numismatice. Tamní muzeum patří k nejstarším na českém venkově. Mělo dokonce vlastní budovu již od roku 1884, jehož původní mobiliář byl vyhlášen historickou památkou. Čermák v Čáslavi vydával metodologický muzejní časopis, který patřil k prvním svého druhu nejen v Čechách. Jak se však dostal k chlumecké pamětihodnosti? Když jsem listoval kronikou, na několika stránkách byla označena otiskem razítka čáslavského muzea, ale také kulatým úředním razítkem s textem: Josef Míča, úředně oprávněný civil. Architekt v Žehušicích u Čáslavi. To mě přivedlo k myšlence, že jejím předchozím majitelem byl Josef Míča, kterého na Chlumecku znali jako hraběcího stavitele. Jak se najednou dostal do Žehušic? Tak jsem se také vydal tímto směrem. Pan Karel Kuča o Míčovi napsal, že se narodil na nedalekém Vlkově s hraběcím zámečkem, také rodištěm Oktaviána Kinského. Vlkov byl matrice příslušný do Lužce, ale narození Josefa Míči se mně ve zdejší matrice nepodařilo najít, jen jeho mladšího sourozence. Nějaký čas jsem hledal neúspěšně, až posléze, stejně jako v detektivce, mě k cíli dovedla náhoda a paní Krátká. Tatínek Jiří Míča, pocházející z Převýšova, byl podle Jaroslava Prokopa nejprve panským kočím, později hajným, maminka Anna pocházela z Rasoch. Bylo by u panského hajného podivem, kdyby hned dostal vlastní hájenku. V čase narození syna Josefa rodina pobývala v Kněžičkách, a tak k jeho křtu došlo v Běrunicích. Bez zmíněné náhody bych sám jeho narození v matrice nenašel. Běrunický farář psal velmi nečitelně, když to vyjádřím se vši pokorou. Nakonec se mně to v digitalizované matrice podařilo. Josef Míča se narodil v Kněžičkách 22. července 1826. Následně hned druhý den, tak jsem byl svou detektivkou unesen, jsem si vše potvrdil v Městském muzeu v Novém Bydžově, kde v roce 2015 vydal jeho ředitel a známý badatel, dnes již nežijící Jaroslav Prokop, publikaci Radnice v Novém Bydžově a v ní popsal některé životopisné údaje jejího projektanta, kterým Josef Míča byl. Také napsal, že hledání místa

a dne narození pozdějšího architekta bylo velmi obtížné. Tak jsem viděl, že jsem nebyl sám. Roky, ve kterých jako hraběcí stavitel po studiu na pražském polytechnickém ústavu (předchůdce pozdějšího ČVUT) působil jako hraběcí projektant u Kinských, zřejmě bydlel na Vlkově. Již ve školních letech uváděl Vlkov jako své bydliště a to zřejmě zmátl i Karla Kuču.

Obálka soupisu obyvatel 1743

Soupis obyvatel 1743: Šolcova rodina uprostřed (SOKA HK)

V Chlumci jsem ho na žádné adrese nenašel, přesto se k němu můžeme hlásit jako významné chlumecké osobě. Pravděpodobně nejvýznamnější dílo odevzdal v Novém Bydžově, nakreslil jim jejich pěknou novogotickou radnici. Ji se docela podrobně věnoval ve své knize Jaroslav Prokop. Původně vypracování projektu Novobydžovští zadali vídeňskému privátnímu architektu, svému rodákovi, Josefu Laušmanovi. Nakonec své rozhodnutí změnili a vybrali Josefa Míču, který musel několikrát předložené plány přepracovávat, až v roce 1862 byla stavba spuštěna. Stavební dozor vykonával další chlumecký stavitel, František Zima z Pamětníka. Když projíždím bydžovským náměstím, vždycky si říkám, trochu se závisť, jak se o jeho pěkný vzhled postarali chlumečtí stavitelé. Potvrzením jeho pobytu může být pamětní deska vsazená na levé boční straně: „Stavěl Josef Míča Architect z Vlkova se svímmistrem Františkem Zimou z Pamětníku Roku 1865“. Chyby v textu jsou původní. Ze země je text špatně vidět, neboť se nachází v úrovni 1. poschodí. Jak potvrzuje ředitel Prokop, ale také ve svém obsáhlejší Pociidlini Karel Kuča, Josef Míča nejen na Chlumecku a Novobydžovsku zanechal poměrně veliké dílo. Jeho přichylnost k novogotice, různým modifikacím cimbuří, lomeným okenním obloukům, věžičkám, najdeme u četných původních staveb i přestaveb a adaptací. V Chlumci byl autorem přestavby školní budovy na rohu dnešní Rooseveltovy ulice (dnes je v části původní stavby, od původní k nepoznání, klubovna důchodců). Míčova chlumecká škola podle svědectví současníků prý patřila k nejkrásnějším školním budovám v širokém okolí. Byl autorem zámeckého oplocení včetně tří bran. Podle některých se měl podílet na úpravách zámecké oranžerie a celého parku do dnešní podoby včetně dnes již neexistující zámecké knihovny. U Kinských ještě přestavoval fořtovnu v Oboře. Je také pravděpodobně autorem několika kapliček a dalších drobných staveb (Anežčin pramen) v okolí Chlumce, které nechal postavit Oktavián. Pod Kinského oborou prováděl Míča přestavbu kostela Narození P. Marie s novou věží, která nese řadu novogotických až bizarních prvků, a podle Prokopa je právě pro jejich neobvyklé užití kostel zapsán do seznamu nemovitých kulturních památek. Prováděl také úpravy kostela v Mlékosrbech a Babicích. Podle Kuči nese rysy Míčovy tvorby i původní „železná továrna“. Stopy Josefa Míči na Chlumecku zaznamenáváme až do roku 1866, kdy se čtyřicetiletý architekt v Chotusicích oženil s dcerou hostinského Václava Vojtěchovského ze Žehušic. Ke svatbě došlo 17. září 1866 a vrchnostenský stavitel Míča, jak se píše, již natrvalo zakotvil v městysi Žehušice, který je dnes znám oborou s bílými jeleňmi, zanedbaným zámečkem v soukromém držení a koniferynými školkami. Městys, kterému bylo vráceno jeho označení, má dnes necelých 800 obyvatel. V Chlumci získali tituly „hraběcí stavitel“ jeho následovníci Václav Nosakovič, který stavěl Liverpool a domy na náměstí, a poslední Tomáš Lehovec, který zpracovával územní plán části města a podílel se také na stavbě pamětnických mostů. Nové, zřejmě čestné komerční tituly již nevznikaly. Josef Míča pro Žehušice vyprojektoval školní budovu (dnes je v ní pošta), drobné práce prováděl také pro tamní vrchnost (byl popisován jako vrchnostenský architekt, nebo stavitel, místo zámeckého nebo hraběcího

stavitele v Chlumci). Školu, která byla označována jako nejkrásnější školní budova na Kutnohorskú, ve slohu francouzské novorenesance s nezbytnou věžičkou, vyprojektoval pro obec Zbyslav. Ta je nyní součástí městečka Vrdu – Bučice. Menší radniční budovu než v Bydžově nakreslil pro město známé podle filmu jako Městečko na dlani, Ronov nad Doubravou s věží s pro něho typickým cimbuřím. Podle Prokopa se také měl podílet na přestavbě Thunovského paláce v Praze. Tak již víme, jak se Josef Míča dostal z Chlumecka do

Radnice v Novém Bydžově z roku 1865 (současný stav)

Severní zámecká brána s cimbuřím od Josefa Míči

Průčelí staré školy podle Josefa Míči (archiv muzea)

Žehušic. To mně umožnilo spekulovat, že si do nového působiště přinesl i Paměti kantora Šolce, které na několika místech označil otiskem svého razítka. Přišel k nim zřejmě v Chlumci, kde je dostal od Šolcových potomků, nebo je od jejich nových majitelů zakoupil, což se také mohlo stát, nebo je prostě získal jinak. Děkan Khun také některé paměti zakoupil od chlumeckých občanů, sám jmenoval Jiřího Sigla, potomka významného měšťana. Josef Miča zemřel v Žehušicích 16. prosince 1906. Příslušná, ještě živá matrika, je uložena u Městského úřadu v Čáslavi a datum Mičova úmrtí mně laskavě vyhledala matrikářka paní Fialová. A tím si dovoluji upřesnit údaj v knize Radnice v Novém Bydžově od Jaroslava Prokopa, který uvedl jako rok jeho úmrtí 1907. Řadu údajů z této publikace jsem mohl použít, stejně tak z Kučova Pocidliní. Šolcovo kronikářské dílo, které zřejmě přechovával Miča, od něho získal Kliment Čermák pro čáslavské muzeum. Pokud moje spekulace není správná, alespoň jsem vám vedle Františka Šolce představil další chlumeckou významnou osobnost, která se zasloužila o stavbu obdivované novobydžovské radnice.

-ijv-

Inzerce

Inzerce

PRAŽSKÉ JARO (4)

Karel Richter

(čtení na pokračování)

Mnohem nebezpečnější však byly útoky proti polednové politice, které zaznívaly z NDR, Sovětského svazu a Polska. Na březnové schůzce představitelů komunistických stran států Varšavské smlouvy v Drážďanech se československým zástupcům vytýkalo odvolání Antonína Novotného a demokratizace, která údajně otvírá prostor kontrarevoluci. Leonid Brežněv v úvodu prohlašoval: „V Československu se vytvořila kontrarevoluční situace, strana ztratila kontrolu nad sdělovacími prostředky.“ A polský první tajemník Władysław Gomułka, který v roce 1956, v době bouřlivých událostí v Polsku, pronášel revoluční řeči, nyní křičel na československé zástupce na celý sál: „Prahou kráčí kontrarevoluce! Vy nevládněte!“ Alexandr Dubček, Oldřich Černík, ale i Jozef Lenárt, a dokonce i Vasil Biľak byli otřeseni urážkami a neopodstatněným obviňováním.

Koncem března a v prvních dubnových dnech probíhalo zasedání ÚV KSČ. Jeho členové se poprvé od lednového pléna sešli k projednání naléhavých politických otázek. Po řadě rezignací členů minulého vedení byli na uvolněná místa zvoleni mimo jiné do předsednictva František Kriegel, jenž se stal předsedou Národní fronty, Josef Smrkovský, navržený na předsedu Národního shromáždění, a Josef Špaček. Do funkcí tajemníků byli na základě volby ustanoveni Čestmír Císař, Alois Indra, Drahomír Kolder, Zdeněk Mlynář, Jozef Lenárt a Štefan Sádovský.

Zasedání schválilo zároveň ustavení tak zvané Pillerovy rehabilitační komise, která byla pověřena dokončením a prověřením výsledků stranické rehabilitace soudruhů nezákonně postižených v procesech padesátých let. Mimo řečené zasedání pokračovaly stranické rehabilitace. Členství bylo vráceno řadě vyloučených spisovatelů i popraveným vedoucím stranickým činitelům.

Také u nás v nově založené Správě vojenských informací na generálním štábu se stejně jako na všech složkách volily a přetvářely stranické výbory tak, aby odpovídaly dubčekovskému demo-

kraticko-socialistickému ideovému měření. Jako nový, relativně mladý člen strany, v minulosti vystavený politickým potížím a nadšený vyznávající ideovou orientaci polednové politiky jsem byl téměř manifestačně do nově ustavovaného výboru zvolen i já. Výbor za předsednictví pplk. Mirka Koudelky stanul jednoznačně na pozici podpory reformu. Můj filologický kolega Švarc smířený se ztrátou svých někdejších stranickopolitických pravomocí se v závanech Pražského jara přerodil z politického doziratele na vcelku loajálního spolupracovníka. Společně se mnou absolvoval bez rivalské zátěže doktorandskou přípravu a chystal se, stejně jako já, k závěrečným zkouškám a obhajobě dizertační práce. Tím, že jsem byl shodou okolností zhruba třetinově vytížen péčí o vojenskou slovenštinu, pro niž on nebyl kvalifikován, takže se o ni nezajímal, začal se ke mně chovat bez obav, že by někdo položil otázku, kdo z nás je v jazykárně zbytečný.

Náhle jsem se však dostal do situace, která v něm opět probudila starou závistivost.

V návaznosti na zpracovávání Akčního programu KSČ bylo v nejvyšších armádních kruzích rozhodnuto zkoncipovat i akční program ČSLA. Byla utvořena zpracovatelská komise složená z představitelů pražské Vojenské politické akademie jako nejvýznamnějšího centra reformního hnutí v armádě a brněnské Vojenské akademie za předsednictví náčelníka hlavní politické správy gen. Václava Prchlíka, povolaného do funkce vedoucího státně administrativního oddělení. Do této komise jsem byl ministerským příkazem zařazen i já jako jazykový korektor zpracovávaných textů, což vyvolalo u kolegy Švarce pocit žárlivé ukřivčenosti, že tímto úkolem nebyl jako starší pověřen on.

Komisi byla jako pracoviště přidělena prostorná vila v dějvické Slunné ulici 12, kam za námi několikrát zašel Josef Smrkovský, bydlící ve vile na horním nároží téže ulice. Vzpomínám si, jak si při šálku horké kávy dával od gen. Prchlíka

vysvětlovat nové zásady branné a bezpečnostní politiky státu v duchu Akčního programu a nového vymezení místa a role ČSLA, v rámci Varšavské smlouvy jako armády suverénního státu a obránce jeho historicky daných národních zájmů.

O naší práci se zajímal i Alexandr Dubček. Objevil se ve dveřích v doprovodu tajemníků Špačka a Mlynáře. Hlasitě zdravil všechny přítomné a radostně si potřásl rukou s Prchlíkem.

Se svými průvodci pak obcházel stoly, nahlížel do rozpracovaných textů, debatovali nad některými formulacemi. Dubček chválil Brňany za zpracování memoranda promyšleně formulujícího specifika československé vojenské doktríny, která je základem akčního programu. Zašel i za mnou do mého pracovního kumbálku. „Idem aj vás pozdravíť, súdruh doktor, ako dozorcú nad jazykovou správnosťou“ volal ode dveří. „Vy ste vraj krstným otcom slovenčiny v armáde. Treba vám poďakovať.“ Dal si ode mě vyprávět celou historii spolupráce s prof. Horeckým a akademií věd na tvorbě slovníku, jehož výtisk jsem mu věnoval s podpisem na památku. „Dobre ste urobili, súdruh, lebo všetko, čo napomáha vzájomnosti Čechov a Slovákov, má dnes oveľa väčší význam, ako kedýkoľvek predtým.“

Někdy v té době jsem zajel s rodinou k dědečkovi do Jiřetína. Byl u něj zrovna na návštěvě Anton Schaabestiel, český Němec v rámci odsunu bohužel vystěhovaný i s manželkou do východní části Německa a žijící ve vesnici Spora u Zeitzu. Nejenže hovořil plynule česky, ale měl i hluboký citový vztah k Čechům. „Odtržení od republiky, to nebyl jenom katastrofální omyl, to byl zločin spáchaný na českých Němcích,“ pronášel rozhorleně. „Kdyby si Henlein nepodřezal žíly, podřezal bych mu je za to s chutí sám!“

Záhy jsme se spřátelili. Řekl mi, že dělá ve Spoře předsedu prosperujícího zemědělského družstva a že by velice stál o to navázat s nějakým českým družstevním zemědělským podnikem přátelský družební vztah s vzájemnou výměnou návštěv a rekreačních možností. „Nemohl bys mi v tom nějak pomoci?“ zeptal se mě. „Nevíš o někom, na koho bych se mohl v té věci obrátit?“ Vzpomněl jsem si na svého chlumeckého přítele Jardu Krenčíka, který toho času působil jako předseda úspěšného JZD v Barchově u Nového Bydžova.

Při nejbližší návštěvě Chlumce jsem se ho zeptal, jestli by neměl o něco takového zájem. Nabízená možnost ho nadchla, a tak se stalo, že česká dechovka reprezentující zemědělské Novobydžovko a Chlumecko v rámci květnových oslav konce války sklízela potlesk ve vesnici Spora a na náměti v Zeitzu, zatímco německá šalmajová kapela ze Spory získala obdiv davů v Chlumu, Bydžově i na barchovské návsi. Němečtí družstevní účastníci družby se již přitom těšili na letní pobyt v barchovském penzionu v Krkonoších, zatímco bydžovsko-chlumeckým jezdeckům kynul letní pobyt v letovisku Spory u moře. Východoněmecká tajná policie samozřejmě do družební delegace propašovala své agenty k zjišťování kontrarevolučních jevů v Československu. Naše úřady naopak doufaly, že vzájemné družební návštěvy přispějí k rozptýlení neopodstatněných obav, které v NDR přímo bujely. Já jsem za zprostředkování slibně se rozvíjejícího družstevního kontaktu obdržel poukaz na čtrnáctidenní červencový pobyt s manželkou i dětmi v mořských lázních na poloostrově Usedom. Těšili jsme se na koupání v moři, i když u nás v republice začínalo houstnout napětí z horšících se vztahů s varšavskosmluvními spojenci, takže jsem nevěděl, jestli budeme mít na výjezd do pseudospojeneckého zahraničí náladu.

Celá naše dvojnárodní společnost, zahmovaná každodenně bezcenzurními informacemi sdělovacích prostředků

o zločinech a nepravostech minulého režimu, ožila rostoucím zájmem o společenské dění s očekáváním všeobecného zlepšení poměrů. Projevovaly se snahy o obnovu zrušených spolků a organizací. Vzniklo i zcela nové politické sdružení Klub angažovaných nestraníků, vytvořený občany zájmovými se o veřejné záležitosti, avšak se snahou zůstat nezávislí na organizaci i programové linii komunistické strany. Další organizací, která vznikla ze zájmu veřejnosti o nestranickou účast na nápravě společenských deformací a utváření nových společenských poměrů, byl Klub 231, nazvaný číslem zákona na ochranu republiky, na jehož základě bylo nespravedlivě odsouzeno na sedmdesát tisíc občanů, jejichž trestní postížení nebylo náležitě rehabilitováno. Klub se dožadoval důsledné nápravy nespravedlností včetně potrestání jejich viníků.

Celospolečenský souhlas s politikou dubčkovského vedení strany zahrnující stalinské pojetí socialismu a hledající vlastní, československou cestu jeho budování na demokratických, humanitních základech, se přesvědčivě projevil při rituálních oslavách 1. máje, zejména v Praze. Nikdo tentokrát nenařizoval a nekontroloval účast v průvodu, který několik hodin proudil s nevídaným nadšením ulicí Na Příkopě kolem tribuny s Dubčekem, Černíkem, prezidentem Svobodou a dalšími představiteli Pražského jara. Nebylo jako jindy zapotřebí, aby agitátoři s tlapkami podněcovali skan-

dování hesel vychvalujících stranu a vládu. Lidé se spontánně tlačili k tribuně a s nepředstíranou srdečností zdravili rozzářené tváře populárních osobností, tiskli si s nimi ruce, podávali jim a házeli na tribunu květiny, provolávali pozdravy, slova uznání a díky a také přání pevného zdraví a neúnavné síly.

Zažil jsem předtím už čtrnáct povinných prvomájových průvodů, tentokrát jsem se ho poprvé účastnil dobrovolně, s náramnou chutí a potěšením. Vzal jsem s sebou obě naše dcerušky, osmiletou Zdenku i pětiletou Jarmilkou, kterou jsem si posadil na ramena, aby dobře viděla všechny ty tři muže, které jsem oběma ukazoval a kterým patřilo pozdravné volání davů: „Dubček, Černík, Svoboda, to je naše obroda!“ Průvod na dlouhé minuty uvázl před tribunou. Lidé volali: „Ať žije svoboda, ať žije demokracie! Děkujeme! Děkujeme!“ Ještě nikdy jsem nezažil tolik nadšení před prvomájovou tribunou. A tolik obdivu, úcty a vděku lidových mas svým vedoucím představitelům. Francouzský list Figaro v reportáži z Prahy napsal: „Chtěl-li A. Dubček změřit puls veřejného mínění, zkušenost z dnešního dne překonala nesporně všechna očekávání a poskytla mu o skutečném stavu lepší informace než nejrafinovanější průzkum: defilé před Dubčekem bylo skutečným plebiscitem.“

Hrozba vojenské intervence

Na správě vojenských informací generálního štábu, k níž naše oddělení rádu náleželo, se vědělo, že v zemích varšavské pětky se již od poloviny dubna zkoumají možnosti ozbrojeného zásahu v Československu. Inspekční cesta velitele Spojených ozbrojených sil Varšavské smlouvy maršála Jakubovského do NDR, Polska a Bulharska ve dnech 19. až 23. dubna byla již zřejmou přípravou k vojenské akci. Zahmovala plán velitelstvo-štábního cvičení na území Československa, zosnovaný a chystaný za zády československé vlády i vojenského velení. Teprve 24. dubna přicestoval maršál Jakubovskij do Prahy s požadavkem, aby se frontové operační cvičení plánované na září uskutečnilo již v květnu a ve větším rozsahu. Československý ministr národní obrany gen. Martin Džúr návrh odmítl jako nereálný a vzhledem

k probíhající reorganizaci a výměnám kádru navrhl, aby se dané cvičení odložilo na příští rok. Předsednictvo ÚV KSČ bylo však bezohledným nátlakem sovětských představitelů donuceno s cvičením v běžném roce souhlasit, i když se zatím nedosáhlo dohody o termínu. Ani 4. května, kdy Dubček, Černík a Smrkovský se při jednání s odpůrci v Moskvě neúspěšně pokusili získat sovětskou půjčku a v rámci obhajoby československého demokratického socialismu byli nuceni vyslovit zásadní souhlas se spojeneckým cvičením, nebyl ještě stanoven termín. Před odjezdem československé delegace se na ni ještě obrátil L. Brežněv spolu s Kosyginem, Podgorným a Suslovem. Žádali, aby ČSSR dala souhlas s umístěním jedné sovětské divize na svém území k ochraně západních hranic. Vědí prý, že Západ soustřeďuje proti Československu vojenské síly schopné je obsadit. Sovětský svaz nemůže ani za cenu třetí světové války toto nebezpečí riskovat a připustit, aby Československo vystoupilo z Varšavského paktu a z tábora socialismu. Souhlasit s umístěním jedné sovětské divize v českém západním pohraničí považovala delegace za nemožné.

O dva dny později, 6. května, jak dnes víme, Brežněv na zasedání politbyra v informaci o průběhu jednání s československou delegací obvinil A. Dubčka, že zbavil KSČ vedoucí úlohy v zemi. Kategoricky přitom odsoudil schválený Akční program jako kontrarevoluční dokument, otvírající dveře kapitalismu. Navrhl celou řadu protičeskoslovenských opatření, z nichž prvním bylo vyslat do Československa pod záminkou účasti na květnových oslavách osvobození dvacet až pětadvacet sovětských maršálů a generálů s agitačně propagandistickým posláním, při jehož plnění měli zároveň prozkoumat podmínky pro vojenskou intervenci. V diskusi poté Brežněv ještě navrhl na podporu aktivizace zdravého jádra KSČ, jež viděl v Kolderovi, Indrovi, Biřakově a některých dalších soudruzích, a jako formu nátlaku na reformní vedení provést na československém území rozsáhlé vojenské cvičení, jež spojoval s úvahami o rozmístění sovětských vojsk.

Osmého května na tajné schůzce zástupců SSSR, NDR, PLR, BLR a MLR v Moskvě bylo schváleno rozhodnutí sovětského vedení uskutečnit v Českoslo-

vensku vojenské cvičení, a to tak, aby na československém území cvičící vojska po jeho zakončení zůstala co nejdéle jako faktor pozitivního vlivu na politické poměry.

Dva dny předtím sovětský velvyslanec ve Varšavě Aristov obdržel příkaz navštívit prvního tajemníka ÚV PSDS W. Gomulku a sdělit mu, že v souvislosti se vzniklou situací ÚV KSSS a vláda SSSR považují za nezbytné provést vojenské cvičení jedné divize na území Polska poblíž polsko-československé hranice v prostoru Cieszyn-Biśsko Biela-Pszczyna. Tento příkaz zřejmě souvisel s tajnou schůzkou několika vedoucích představitelů KV KSČ a KNV Ostrava a člena předsednictva ÚV KSČ prosovětského smýšlení D. Koldera s představiteli PSDS v čele s tajemníkem katovického vojvodství E. Gierkem. Na Ostravsku se také aktivizovali příslušníci StB seskupení kolem náčelníka ostravské centrály plk. J. Hrbáčka. Sešli se k jednání se zástupci polských a sovětských bezpečnostních orgánů. Na jejich schůzce iniciátor protireformního spiknutí Kolder vylicil situaci v Československu v tak nepříznivém světle, že se všichni shodli na nezbytnosti příchodu Sovětské armády.

Na sklonku dne 8. května na polsko-československých hranicích v prostoru Těšína podle rozkazu maršála Jakubovského zaujala pozice 24. divize gen. Jaškina, připravená k pochodu do československého vnitrozemí. Týž den stálý zástupce Spojeného velení vojsk Varšavské smlouvy v Československu generál Kuščev oznámil ministru Džúrovi přilet delegace sovětských maršálů a generálů. Na otázku ministra Džúra při jejich uvítání na letišti, kým byli pozváni, odpověděl maršál Koněv: „Přiletěli jsme z vlastního rozhodnutí navštívit svého frontového druha Ludvíka Svobodu“. Ten se podle svědectví svého pobočníka plk. Hornáka jejich nečekané návštěvy zhroutil. Bylo mu jasné, že je pouze záminkou k plnění vojenskopolitických úkolů, a proto se setkávání s maršály všemožně vyhýbal. Na 9. května zrádcovští tajemníci ÚV KSČ Kolder a Indra smluvili s katovickým tajemníkem Gierkem na desátou hodinu dopolední uspořádání tábora lidu v Těšíně pod heslem „Z pozic socialismu neustoupíme – jednotu bratrských národů uhájíme“. Na manifestaci kromě Indry a Gierka pro-

mluvil o hrozbě kontrarevoluce i vedoucí sovětské delegace, člen ÚV KSSS a první tajemník z Volgogradu L. S. Kuličenko. V závěru byla zřetelnou menší účastníků odhlasována rezoluce požadující pevné spojení se Sovětským svazem. E. Gierk si v rozhovoru s A. Indrou dovolil prohlásit, že pokud se bude situace v Československu zhoršovat, bude nutno uvažovat o vojenském řešení.

V Praze toho dne večer delegace sovětských maršálů a generálů ve stranicovém hotelu na Hradčanském náměstí, kde byli ubytováni, uspořádala slavnostní recepci, na níž byli pozváni nejvyšší straníci a státní činitelé Československa. Prezident, pohoršený záludností samozvané návštěvy, se omluvil. V jejím průběhu byl ministr Džúr telefonicky zpraven o soustřeďování dvou sovětských divizí v blízkosti československých hranic. Přítomný Alexandr Dubček, jež Džúr okamžitě informoval, rozčileně prohlásil: „Já je sem nepustím! Jak je mám rád, tak je sem nepustím!“

Maršálové a generálové v následujících dnech prokázali pravý záměr svého svévolného zájezdu. Pilně navštěvovali velké průmyslové závody v Praze i krajských městech, dávali se hostit a oslavovat a v patetických proslovech ujišťovali posluchače pevným spojenectvím zahrnujícím připravenost Sovětské armády přijít československému lidu na pomoc stejně jako v roce 1945. (Bývalý náčelník našeho ORP generál Kričfaluš, v té době již působící ve funkci velitele divize na Moravě, byl jako válečný hrdina velením armády pověřen, aby sovětské vojenské hodnostáře doprovázel. Po skončení svého úkolu se při návratu domů zastavil u nás na správě vojenských informací, aby pozdravil své někdejší podřízené a osvěžil se s námi přátelským vzpomínáním na společné zážitky. O doprovázení maršálů nám řekl: „Vodil jsem je po různých závodech, aby se přesvědčili, že naši dělníci jsou s dubčkovským vedením strany zajedno. Chtějí demokratické reformy a přejí si jejich důsledné provádění. Jsou nadšení pro Dubčkovův socialismus s lidskou tváří. Nikde, na mou duši nikde, se jim nepotvrdily jejich předpokládané obavy z nějaké kontrarevoluce. Generálové Zolotov a Majorov odjížděli nespokojeni a dávali mi najevo, že ode mě jako někdejšího příslušníka sovětského parašu-

Inzerce

tistického desantu čekali zcela jiný přístup. Na hranicích ve Vyšném Němckém mi Zolotov řekl. „Já myslím, že se ani nemusíme loučit. My verňomsja (My se vrátíme.“)

Sílící mocenskopolitický tlak Sovětů a celé varšavské pětky vyvolal rozepře

a rozpad jednoty uvnitř reformního vedení. Zřetelně se vyčleňovala probřežňevovská skupina Biřak, Kolder, Indra a spol., čím dál ostřeji se střetající s radikálními stoupenci reformy Smrkovským, Mlynářem, Špačkem a dalšími. Pokračování reformního procesu však

přesto prozatím nebylo v zásadě ohroženo, jak se potvrdilo schválením květnového usnesení o svolání mimořádného 14. sjezdu KSČ v září, kterým měl být potvrzen a zvýrazněn realizovaný program reformy československého socialismu. *Pokračování příště...*

Sňatek uzavřený v Lišicích

18. 5. 2020

Pavel Tichý

Martina Rosičková

Nový Bydžov

Lišice

Za matriku **Ivona Uchytlová**

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Patrik Tůma

Michael Matoušek

Lukáš Wolf

Matyáš Dušek

Odešli z našich řad

Josef Vrbický

Miluše Čepeláková

Libuše Luňáková

75 let

67 let

87 let

Zdeněk Srb

86 let

Za evidenci obyvatel **Ivana Fölklová**

Dne 5. června 2020
uplynulo 10 let
od úmrtí
pana

**Vladimíra
DVOŘÁKA.**

S láskou vzpomínají
manželka,
syn a dcera s rodinami.

Dne 23. června 2020
uplyne 5 let
od úmrtí
našeho syna

**Ladislava
MAHRA.**

S láskou vzpomínají
rodiče
a bratr s rodinou.

*Čas ubíhá a nevrátí, co vzal.
Jen láska a vzpomínky
v srdcích zůstávají.*

Dne 5. července 2020
uplyne sedm let od smrti
drahého manžela, tatínka a dědečka,
pana **Josefa KOPECKÉHO.**

Za tichou vzpomínku děkuje
manželka s rodinou.

Inzerce

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum – 12x ročně • Číslo 6, vydáno 18. června 2020 • Náklad 960 ks • Vydává Město Chlumeck nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/I., IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání – Chlumeck nad Cidlinou • Řídí redakční rada pod vedením šéfredaktorky Mgr. Mileny Komárkové • Vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** na adresu: Městský úřad – správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článcích se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ant. Fibigr • **Uzávěrka příštího čísla 2. 7. 2020**